

Catalunya Cristiana

"La veritat sap que viu
com pelegrina a la terra;
que entre forasters,
fàcilment troba enemics,
però que la seva família, la
seva llar, la seva esperança,
el seu crèdit i la seva
dignitat els té en el cel.
Mentre, sols té un desig:
que no la condemnin
sense conèixer-la."

Tertul·lià

SETMANARI POPULAR D'INFORMACIÓ I DE CULTURA RELIGIOSES

Any IV N.º 202

Setmana del 7 al 13 d'agost del 1983

50 Ptes.

Afinant

La pena de mort

A les escoles de periodisme ensenyen les diferents maneres de qualificar, subratllar o minimitzar una notícia. Són recursos de l'ofici que tot bon director coneix molt bé i que empra sovint. Algunes vegades, instintivament, altres amb tota la intenció. Tothom comprèn que no és el mateix posar una notícia a primera plana o a la darrera; encapçalar-la amb un titular cridaner o amb un titular natural i objectiu. Hi ha recursos, diguem-ne, matussers i n'hi ha de subtils. Un dels més subtils consisteix en posar dues notícies l'una al costat de l'altra per a neutralitzar-les, fer-ne veure el contrast, etc. O, al contrari allunyar-les ben bé dins el diari per fer passar despercebuda llur carga política. Així, per exemple, no fa gaires setmanes, les agències lliuraren dues notícies el mateix dia i del mateix gènere. L'una deia que el Parlament britànic havia refusat restablir la pena de mort, l'altra ens assabentava que a l'URSS havien afusellat uns militars (no recordo quants) per corrupció. Curiosament cap diari publicà aquestes dues notícies l'una al costat de l'altra. I a fe que valia la pena... de mort, evidentment!

Joan E. Jarque i Jutglar

Missatge del Papa al Consell Ecumènic de les Esglésies

"Que tots siguin un"

VANCOUVER.— Malgrat que l'Església catòlica no forma part dels membres integrants del Consell Ecumènic de les Esglésies, els seus contactes amb aquest important organisme que reuneix més de tres-centes esglésies cristianes, continuen essent constants.

Amb motiu de l'Assemblea que s'ha celebrat a Vancouver, per una banda Joan Pau II ha enviat un missatge d'impuls al Consell, i per altra són nombrosos els "observadors" catòlics que de forma oficial assisteixen a les sessions d'aquest excepcional encontre.

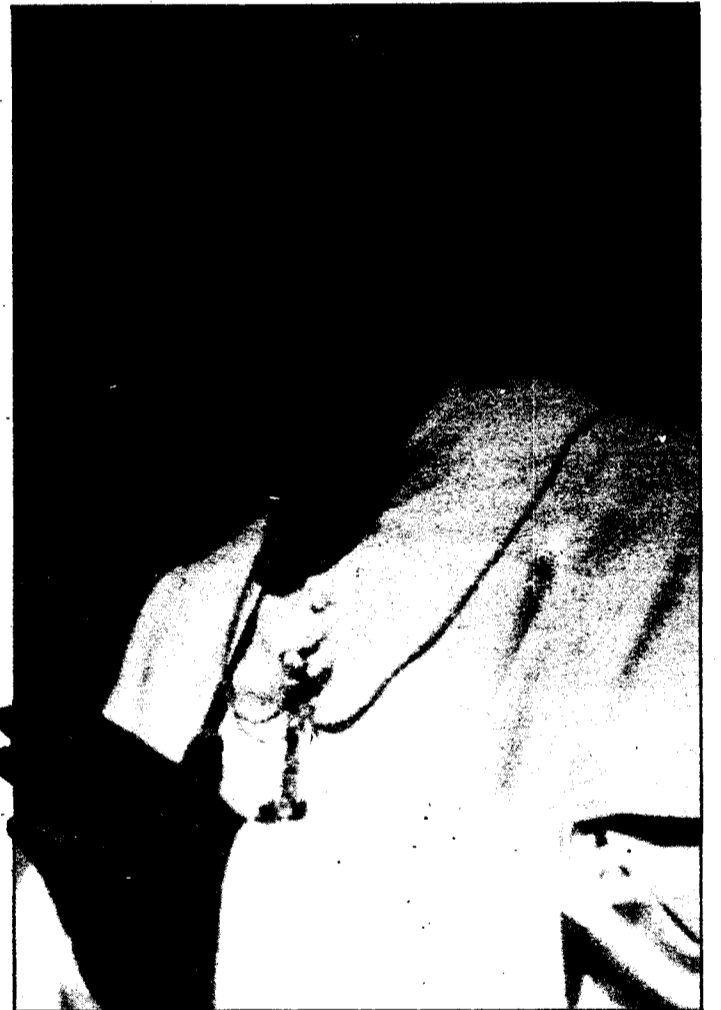
Entre altres coses, el missatge de Joan Pau II diu:

"Els esforços ecumènics com els vostres demostren el constant desig dels cristians d'avui que es compleixi l'oració del Senyor: «Que tots siguin un». Aquesta tasca urgent que continua trobant dificultats, també és reptadora i multifacètica. Requereix obediència a la voluntat de Déu i cooperació amb la seva gràcia. Exigeix fe perseverant i ferma esperança. Sobretot ens empeny a una oració constant i a la contínua conversió."

"Durant les meves visites pastorals a l'Església catòlica a diverses parts del món — continua Joan Pau II en el seu missatge — ha estat per a mi especialment agradable el trobar-me amb representants de moltes esglésies, membres del Consell Mundial."

"Molts també han vingut a Roma per enfortir els nostres comuns esforços de diàleg i de mútua comprensió. Aquests contactes han fet progressar la causa de la unitat cristiana, i confio que el present encontre de Vancouver portarà progressos més grans vers l'objectiu que tots desitem."

La VI Assemblea Ecumènica de les Esglésies, el Consell Mundial de les Esglésies compleix aquest any el seu 35è. aniversari. Nasqué l'any 1948 a Amsterdam, com a resultat d'una sèrie de voluntats orientades vers la recerca d'una major unitat entre tots els cristians.

Una trobada informal per a recordar vells temps i velles anècdotes

El doctor Torrella, amb els seus companys de curs

El dimarts dia 26 de juliol es reuniren vint sacerdots, presidits per l'arquebisbe Torrella, a Olesa de Bonesvalls, tot celebrant els seus trenta anys de sacerdoci.

Va ser una festa molt simpàtica i de germanor sacerdotal. No s'havien reunit des de les noces de plata, celebrades a Vilanova i unànimement es decidí repetir la trobada cada any.

La feligresia del poble hi participà amb tot entusiasme. Fins i tot el Cor interpretà uns motets de Palestrina i Perosi. Va ser un esdeveniment agradós, la celebració de l'Eucaristia.

El senyor arquebisbe es dirigí en l'homília als companys de curs i al poble. Volíem — digué — manifestar el nostre goig d'una ja llarga vida de servei sacerdotal, acompanyats del poble.

No obstant les certes dificultats en aquests últims anys, van animar-nos a la fidelitat del ministeri tot celebrant ell, la lluna

de mel del seu servei episcopal a Tarragona.

Després de visitar l'Hospital

de Cervelló d'Olesa, es celebrà l'àpat de germanor a cal Muntané. A la sobretaula el doctor Torrella parlà de les seves últimes

experiències a Roma i dels seus primers passos a Tarragona, que són justament el conèixer els seus immediats col·laboradors, els sacerdots.

Es rebé una comunicació felicitant la promoció del 53, del cardenal Jubany.

Hi van assistir mossèn Joan Aran, m. Pere Gibert, m. Vicenç Rocosa, m. Leandre Gassó, m. Joaquim Comas, m. Josep M. Rovira Belloso, m. Enric Dies, m. Francesc Lladós, m. Francesc Ximenís, m. Jaume Cabané, m. Joan Sabater, m. Josep Galofré, m. Joan Serradell, m. Joan Escala, m. Frederic Ràfols i m. Albert Domingo i Tolosa.

Excusaren la seva presència mossèn Francesc Galceran, m. Josep Boix, m. Joan Bellavista i m. Joan Pintó.

"ELS SEMINARISTES DELS PAÏSOS DE MISSIÓ TAMBÉ SÓN SEMINARISTES NOSTRES"

—Gràcies a les Obres Missionals Pontífiques, a les Esglésies de Missions són nadius del propi país:

500 bisbes
15.000 sacerdots
50.000 seminaristes

—Als seminaris de Missions, aquest darrer any, s'hi han preparat:
35.089 Seminaristes menors
12.107 Seminaristes majors

—Han rebut de les Obres Missionals Pontífiques: 17.582.127 dòlars que és l'equivalent de 372,5 dòlars per seminarista. Aquesta quantitat s'uneix a la generosa aportació d'aquelles mateixes Esglésies missioneres.

—L'Església i el Sant Pare us paren la mà per poguer seguir mantenint i millorant aquests seminaris que són el gran fruit i la gran esperança de les Missions.

—Una bona manera de respondre a aquesta crida missionera, pot ser ajudar a la formació i als estudis dels seminaristes:

BECA (per 6 anys de Filosofia i Teologia) ..... 300.000 ptes.
MITJA BECA ..... 150.000 ptes.
BOSSA D'ESTUDIS (per un curs) ..... 50.000 ptes.

—Podeu fer arribar els vostres donatius a la DELEGACIÓ DIOCESANA DE MISSIONS C/ del Bisbe Irurita, 5 - BARCELONA-2.

LITÚRGIA DE LES HORES (DIURNAL)

Centre de Pastoral Litúrgica de Barcelona

Aquest volum recull els textos de Laudes, Hores d'entre dia, Vespres i Completes, segons l'ordenament actual.

Consta d'una part central i de tres apèndixs complementaris. A la part central hi figuren tots els elements de Laudes, Vespres, Hores d'entre dia i Completes, i als apèndixs els formularis dels Oficis de lectura de Nadal i del Tríduum pasqual, les referències bíbliques de les lectures del leccionari biennal de l'Ofici de Lectura, i la salmòdia de l'Ofici de lectura de les 4 setmanes.

11 x 18 cms. - 1.849 pàgines paper bíblia
P.V.P. 3.875 ptes.

DE VENDA A LLIBRERIES ESPECIALITZADES, O A

EDITORIAL REGINA
Mallorca, 87-89 - Barcelona-29

Cadeca

Trofeus a dojo

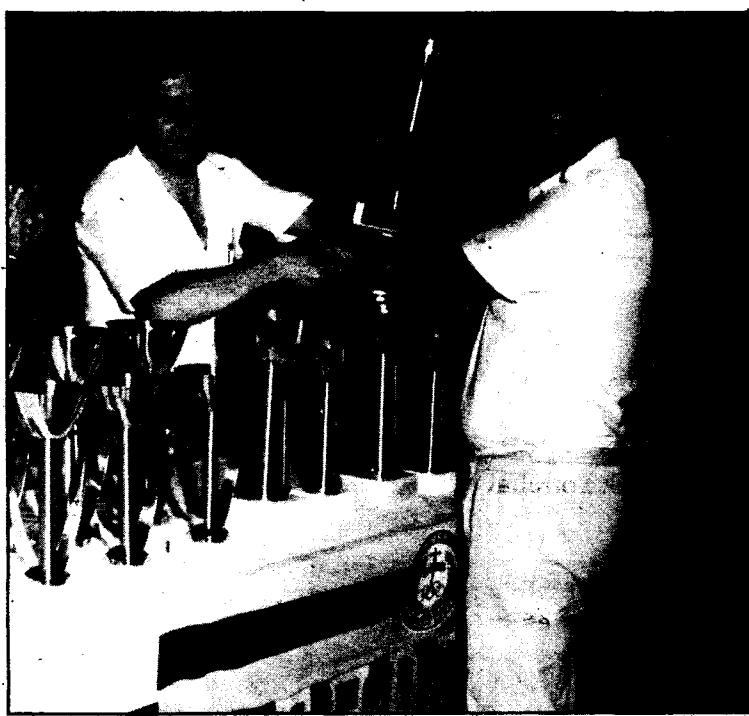
Sí, a dojo, amb abundància, ja que l'altre dia vàrem repartir més de 50 copes i plaques diverses, per cert molt originals segons digueren tots els beneficiats.

L'acte el celebràrem a les instal·lacions del Reial Club Marítim de Barcelona, el vespre del passat dia 14 de juliol i el presidí la Comissió Central de CADECA junt amb companys que ocupen diferents càrrecs de direcció.

Les fotografies que acompanyen aquesta informació reflecteixen diferents moments de l'acte que acabà amb un refrigeri ofert a tothom.

Aquest acte anual, que és com el tancament de la temporada, aplega molts dirigents de clubs i delegats esportius que amb la seva presència i col·laboració animen el dia i, en intercanviar-se opinions diverses es tendeix a formar, encara que d'entrada no pugui semblar-ho, idees concordants en pro de l'esport-base.

C.

Desitjo subscriure'm / renovar la meua subscripció a:

Catalunya Cristiana

Nom i cognoms .....

Adreça .....

Població ..... D.P .....

Trameto les 2.500 ptes. per gir postal

Incloc un taló barrat per aquest import.

Prego al Banc / Caixa .....

Agència .....

que se serveixi domiciliat aquest pagament anual, fins a nova ordre, en la meua llibreta / compte n.º .....

Lloc ..... Data .....

Signatura

Remetre aquesta butlleta a:

Redacció i administració:

C/. València, 244, 2on. Barcelona-7. Tels. 215/2739 - 2784 - 2805

Editorial

La unitat dels cristians, encara

La celebració de la VI assemblea del Consell Ecu-
mènic de les Esglésies (C.E.E.) a Vancouver, ens
dóna ocasió de parlar, també ara en ple estiu i allunyats de
la Setmana per la Unitat que celebrem pel gener, d'aquest
tema tan important per a tots els cristians.

El retrobament de la unitat entre tots els cristians és
una tasca ineludible per a tots els seguidors de
Jesucrist. La nostra divisió és un autèntic escàndol pel
món. Prou motius tenen, tants germans nostres, per a
refusar l'Evangeli. Les nostres picabaralles n'hi afegeixen
un altre i d'un pes decisiu. Tant, que el mateix Jesucrist el
va preveure: "Que siguin un, a fi que el món cregui...". Ho
sabem ben bé. Però les preguntes es plantegen d'una
manera insistent i angoixosa: "Què podem fer nosaltres,
els cristians del pilot —com es diu ara— per fer avançar
aquesta unitat desitjada?" "Es veritat, com diuen, que
l'ecumenisme ha perdut empena des de fa uns anys i no
avança?" "L'Església catòlica és de debò l'obstacle major
per a la unitat? I ho és concretament l'actitud del Papa
actual?" Preguntes —i afirmacions!— que hem llegit adés
i ara en més d'una publicació. Què cal pensar-ne?

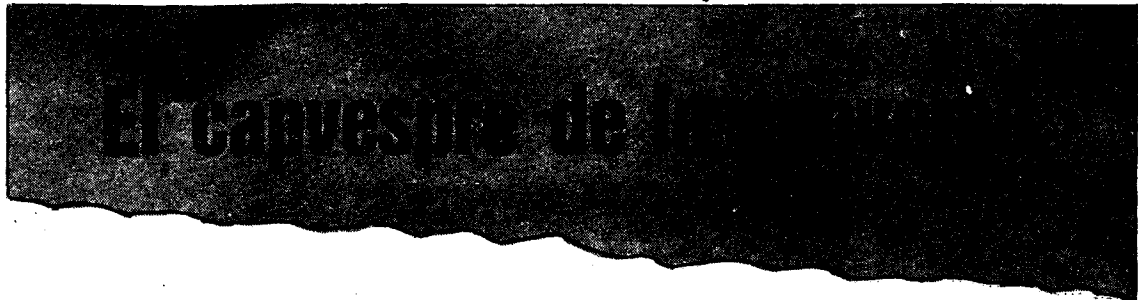
En primer lloc cal insistir en el valor, únic i insubsti-
tuïble, de la pregària en aquest afer. No s'hi val a
pensar que així "fugim d'estudi". És una qüestió de fe i
Jesús mateix ens va donar l'exemple fent-ne objecte de la
seva pregària solemne en el darrer sopar. Cada vegada
que celebrem l'Eucaristia preguem repetidament per la
unitat dels cristians. Fem-ho d'una manera més conscient
i viva! Heus ací una primera contribució a la causa de
l'ecumenisme que està a l'abast de tothom. I pel que fa a
les afirmacions al·ludides, podem dir que els especialistes
no són pas d'aquest parer. O si no, que ho preguntin al
doctor Torrella.

Espigolant entre les informacions serioses que ens
han arribat aquests últims dies creiem que cal
subratllar, en primer lloc, les paraules de Joan Pau II.
Després de saludar "els cristians, ortodoxes, anglicans i
protestants" reunits a Vancouver, el Papa recorda que
"l'Església catòlica està resoltament engatjada i d'una
manera irreversible en el moviment ecumènic" i que "ha
fet de la recerca de la unitat una de les seves principals
preocupacions pastorals". Heus ací el pensament del
Papa. El fet que la nostra Església no sigui membre del
C.E.E. —tanmateix n'és observadora i hi ha enviat vint
delegats— la millor resposta la trobem en les paraules del
Dr. Potter, secretari general del C.E.E. L'adhesió de
l'Església catòlica al C.E.E. "plantejaria problemes es-
tructurals seriosos, ja que és una Església que compta amb
més membres que totes les altres esglésies del C.E.E.,
composta d'esglésies nacionals i autònomes arrelades a
cada país". També val la pena de subratllar les paraules
de Mgr. Legare, president de la Conferència episcopal del
Canadà que en la sessió d'obertura del C.E.E. ha recordat
la importància de la "declaració de Lima", l'any passat,
sobre el baptisme, l'Eucaristia i el ministeri" que ha
pal·lesat una convergència de fons ben esperançadora
entre tots els cristians. Més enllà de les actituds derrotistes
o angoixades, creiem que els elements d'informació
aduuïts col·loquen en una llum prou fiable i positiva la
situació de l'ecumenisme avui.

Direm encara per concloure, i pel nostre compte, que
seria bo que els catòlics ens mostréssim més units,
entre nosaltres, del que ho estem. Aquesta desunió
domèstica també és un escàndol, ni que no
ho diguin, pels no creients i no ajuda gens a
la unió entre tots els cristians. Malament
arreglarem la casa del veí si no sabem
endregar la pròpia.

Col.laboració

Vostès recorden a Clarisse, la nena que descriu
Ray Bradbury en una de les seves novel·les,
que vivia l'any dos mil no sé quants que, al
dedicar-se a observar la gent del seu segle
super-perfectíssim, feia un esborronador des-
cobriment? Clarisse havia descobert que els "homes,
quan parlen, no parlen de res. Esmenten automòbils,
robes, piscines i diuen ¡que bé! Però sempre repetei-
xen el mateix i ningú no diu res diferent".

A vegades tinc por que en el món vers el que anem
hi passin aquestes coses: Tinc por... perquè ja estan
passant, perquè hem entrat en el segle del capvespre
de la conversa.

Dec ésser un rar animalet perquè, entre els meus
molts vicis, tinc el d'escoltar converses en els bars.
Ja sé que això no està bé, ja sé que no és correcte.
Però també sé que ningú no dirà res d'allò que jo no
hauria d'assabentar-me, per la senzilla
raó que ningú no di-
rà absolutament res,
vull dir res que
mereixi ésser es-
coltat.

A vegades passo
hores escoltant la
locució de milions
de paraules i totes
són buides, ningú
no treu trossos de la
seva ànima al dir-
les, no són l'apara-
dor del seu cor,
només són paraules,
sons que potser
tampoc no signifi-
quen res. I compro-
vo que, és veritat,
"esmenten" auto-
mòbils, marques,
noms de jugadors
de futbol, al·ludei-
xen al temps que fa,
maldiuen de quel-
com o d'algu, amun-
teguem síl·labes, pe-
rò, quan les diuen,
ells són absents, la
seva ànima és ab-
sent, no s'emolquen
en les seves paraules,
xerrotegen tal
com podrien fer
gàrgares. Després
acaben corrent, se'n
van a una altra xer-
rameca o a un altre
lloc, enfilen clofo-
lles de si mateixos,
però ningú no es
juga el seu destí en
allò que estan dient.

Aleshores, surto trist de les cafeteries que són el
més gran cementiri de paraules i, a més, tinc la
crueltat de preguntar-me: José Luis ¿quant temps fa
que no tens una conversa, una que amb raó mereixi
aquesta meravellós nom? Aleshores descobreixo que
són un de més: que he fet deu mil xerrameques per
cada conversa que mantinc, que molt rarament arribo
a dues veritables converses cada mes. Em trobo amb
la gent en els ascensors, pels carrers, pels autobusos
i mastego aquestes quatre-centes paraules que
sempre són les mateixes, després de les quals ens
separem sense que les nostres ànimes hagin entrat
en absolut en un intercanvi de suc espiritual.

Només a vegades, molt poques vegades, es
produceix el miracle. Aquest mes ha succeït dues
vegades i el marcaré amb una creu vermella en el meu

calendari per recordar-lo com especialment feliç. Ha
succeït en dos sopars amb dos grups. No esperava
pas que es produís. De sobte, començarem a parlar
de les nostres vides, del sentit de la nostra existència
en aquest món, posarem les nostres ànimes damunt
les estovalles, cadascú ajudà al veí amb la seva
ració d'alegria i d'esperança i vam sortir del restau-
rant infinitament més feliços del menjar de la conversa
que del que havíem digerit. Ni tan sols va molestar-
nos la factura!

Parlem molt. Conversem poc. "Conversar", diu el
diccionari de Corominas, (1) és "viure en companyia".
Quin doble miracle: viure i fer-ho en companyia!
Santa Teresa —aquest miracle que una vegada
tinguérem els espanyols— deia a les seves monges
que fossin "com més santes, més conversables".
Recordo que vaig pensar: "Teresa ja està inventant

paraules". Però vaig
recórrer al diccionari,
i la paraula hi
era; "conversable:
tractable, sociable,
comunicable". (2)
Si, un sant és això:
una persona amb
qui és un plaer par-
lar. Per això hi ha
tan pocs sants en el
món, perquè tots
ens hem tornat des-
conversables.

Busquin també
en el diccionari de
la llengua castella-
na, aquesta paraula.
L'hem oblidat
precisament perquè
és l'adjectiu que
millor defineix l'ho-
me del segle XX:
desconversable. El
Corominas el tra-
dueix com a "retret i
malagradós". El dic-
cionari de la Reial
Acadèmia, com de
"geni viu; que fuig
de la conversa i
tracte amb la gent;
que estima el retir i
la soletat". Amb
això no, en això dar-
rer no som descon-
versables: perquè
ni estimem la soletat,
ni el veritable diàleg.

Afegeixo altra
vegada l'adjectiu
"veritable" a la pa-
raula diàleg, perquè

ara la gent en diu diàleg de qualsevol cosa: a les
xerrameques de tertúlia, als insults de partidari
contra partidari, a la polèmica avinagrada i punyent, a
la cruïlla de frivolitats amb superficialitats. Jo prefe-
reixo anomenar-ne diàleg a l'encontre serà en el que
dues ànimes es despullen i es troben. O sigui, a això
que ja no existeix. S'ho va empassar la premsa. Ho
devorà l'excés de treball. Va enterrar-ho la televisió.

Perquè la més gran sorpresa és que, a part
d'excepcions miraculoses, marit i muller parlen però
no conversen; pares i fills discuteixen o es llencen
evasives, però no conversen. I això ja no és solament
una devaluació, sinó que és un suïcidi humà.

Tinc entre mans una enquesta realitzada entre
20.000 nens alemanys en la que se'ls pregunta per
(passa a la pàgina 4)

Catalunya
Cristiana

Redacció Administració Edita: EDICIONS TERRA NOSTRA, S.A.
C/. València, 244, 2.º Barcelona-7. Tels. 215/2739 - 2805 - 2433
Publicitat: EDICIONS TERRA NOSTRA, S.A.

Subscripció anual: 2.500 pts.

Impressió: Promotora de Publicacions Periòdiques i d'Arts Gràfiques, S.A.L. Dipòsit Legal: B-14387-1979

Difusió
controlada
per O.J.D.

(ve de la pàgina 3)

les seves relacions amb llurs pares: gairebé la totalitat es queixa del mateix: llurs pares no parlen amb ells, cada vegada menys.

—Veig el meu pare només el cap de setmana— diu un xicotet— però aleshores ha de netejar el cotxe, o se'n va al futbol o se'n va no sé on sense dir res.

—El meu pare— explica un altre— passa molt temps llegint el periòdic i tot el diumenge el passa jagut al sofà. Quan jo sigui gran, no ho faré: em quedaré a casa jugant amb els nens i els ajudaré en les seves tasques escolars.

—Quan no teniem televisió— diu una nena— el pare sempre jugava amb nosaltres, però ara sempre crida perquè callem i no fa altra cosa que veure la televisió.

—El meu pare seria l'home ideal— comenta un homenet— si estés de bon humor i ens dediqués més temps. Així podríem ser més feliços tots i podríem riure una mica cada dia.

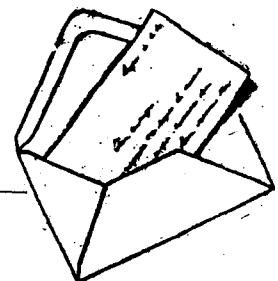
Podria omplir pàgines i pàgines amb semblants

respostes. Totes clamen pel mateix: la terrible soletat interior de molts nens que creiem que són "petits bojós" i que només són homes petits que tenen una ànima que voldrien intercanviar amb les de llurs pares. Perquè, hi ha molts pares que prefereixen enviar als seus fills un gegantí i caríssim gelat, abans que enviar-los-hi el que ells desitjarien: un tros de la seva amistat.

Escric tot això durant aquests dies inicials de l'estiu: el temps miraculós que ofereix hores per a la conversa d'uns homes amb altres. El malgastarem xerrotejant paraules que res diuen? Amics, el qui de nosaltres torni del seu estiu sense haver tingut almenys cinc veritables converses amb algú, que sàpiga que ha malgastat les seves vacances. Per molt bronzejada que tingui la pell.

J.L. Martin Descalzo
(De "ABC")

(1) Diccionari de la llengua castellana.
(2) Coincideix amb el Diccionari Fabra.. (N. del T.)

El lector escriu

NO I NO!

Fa un mes que vàrem tenir un col·loqui per ràdio amb el cantant Pi de la Serra, Josep M.ª Trepal, un representant d'Edigsa i, com a moderadors, Enric Frigola i Maria Matilde Almendros.

El motiu era sobre el disc "Blasfemari", escrit i cantat per Pi de la Serra. Cal saber que aquest disc és molt bèstia, molt irreverent i on s'hi aboca la brossa del pitjor de l'idioma català. És tant indecent que seria difícil transcriure el seu contingut, sense caure'n la cara de vergonya.

El resultat del col·loqui no puc jutjar-lo, però si públicament que l'OBRA DEL BON MOT i Lliga intel·lectual farà una declaració de refús d'aquest disc per a que ningú no el compri.

Esteve Genovés i Molas

NO A LA PENA DE MORT I NO A L'AVORTAMENT

Amb motiu del referèndum que hi va haver a la Gran Bretanya sobre la "pena de mort, "Ojo crítico"— programa que emet Ràdio Nacional, —va fer una enquesta sobre el tema, fent la següent pregunta: "Què opina vostè sobre la pena de mort?"

Les respostes foren diverses. Creients, no creients, àdhuc algun catòlic varen dir sí a la pena de mort, en algunes circumstàncies determinades. Altres no aprovaren ni l'avortament ni la pena de mort. Un altre respongué que fou l'Església qui no s'havia definit mai sobre la pena de mort. Bisbes progressistes si que s'han inclinat en contra de la pena de mort.

Un cristià no pot admetre l'avortament, perquè va contra la llei natural: és la mort d'un ser indefens; va contra el dret a la vida.

Un cristià no pot admetre la pena de mort, perquè va contra la llei natural; va contra el dret a la vida. Els cristians tenim en Crist un exemple, víctima innocent de la pena de mort, condemnat per un tribunal format pel poder i el poble. Discernim.

Núria Valls

Enric Torrente

SOBIRANIA CULTURAL

La sobirania humana, ja sigui personal o col·lectiva com se l'entengui, es manifesta i expressa variadament i el conjunt d'aquestes manifestacions expressen la sobirania cultural inherent a la persona. La persona té més o menys instrucció, més o menys educació, més o menys cultura (i com més en tingui, millor per ella i millor per a tots) però en tingui poca o molta, una qualitat immediata té sempre: la qualitat de ser de la pròpia persona, és com una extensió de la mateixa persona. La sobirania humana, individual o col·lectiva, s'extén a la cultura: no hi ha sobirania humana sense sobirania cultural.

Per això la llengua, la llengua pròpia, es el que millor expressa i explica el nexa que hi ha entre la sobirania humana que deiem l'altre dia i la sobirania cultural.

Si l'home es sobirà, doncs, ho és la seva cultura: la manifestació del seu ser. Veiem de nou com sobirania i identitat son indissociables. O, l'expressió de la sobirania de l'home es l'identitat de la seva expressió, de la seva cultura.

En què consisteix aquesta cultura? Nó es una suma de coneixements, com deiem. És una tradició, un estil, una forma de vida, és un marc, un ambient, una característica englobant, sintètica, unes costums, una manera de fer i de ser, un paisatge, un país, unes arrels, una pàtria, una autoctonia... Mireu, el Montseny no se'l coneix bé sinó es amb aquest nom, que es el seu propi, ni el nostre sant Llorenç se'l pot estimar sinó es amb la seva fonètica, aquesta del seu nom. El mateix passa arreu: aneu a aquell poblet encantador que es diu Cabezueta del Valle al Valle del Jerte prop de Plasencia, aneu a les Lagunas de Ruidera a la Manxa, aneu a Fuencaliente a Rascafría... Per tot arreu hi ha una vinculació entre la cosa i el nom. I això passa independent de l'atractiu o bellesa del nom i del lloc: passa exclusivament per que el nom es el propi d'aquell poble lloc o persona i cal respectar el nom si es vol respectar allò que amb el nom s'identifica i cal estimar el nom si es vol estimar allò que així s'anomena. I no cal anar massa lluny per concretar: només cal anar al nostre carrer de la Font-vella...

Ara em proposo en l'altre carta parlar de la sobirania nacional.

Premi "Casa Nostra" de Periodisme

Amb motiu del XXè Aniversari de Casa Nostra de Suïssa, aquesta federació de casals catalans en terres helvètiques convoca el premi "Casa Nostra" de periodisme.

1.— Els articles que optin al premi hauran de versar sobre el tema "Projecció enfora dels Països Catalans".

2.— L'import del premi serà de 25.000 ptes.

3.— Els articles hauran de ser redactats en català i publicats a la premsa (inclosa la comarcal i local).

4.— El jurat estarà format per Ramon Sugranyes de Franch, Ramon Folch i Camarasa, Gret Schib, Josep Grau i Colell i Roser Suana-Pàmies, que actuarà de secretària.

5.— El veredict del jurat es farà públic el dia 16 d'octubre en l'acte de celebració de la Festa Major de

Casa Nostra a la ciutat de Berna.

6.— Els articles publicats hauran d'enviar-se, en nombre de 5, fins al 20 de setembre a la Sra. Roser Suana-Pàmies (Bergackerstr. 925, 5115 Möriken/ Suïssa).

7.— Casa Nostra de Suïssa es reserva el dret de publicar al seu butlletí Plançó o en edició separada tant l'article guardonat com els altres presentats a concurs.

Concurs literari a Viladordis

Amb motiu de la celebració del mil·lenari de Santa Maria de la Salut de Viladordis (Manresa) s'ha convocat un concurs literari amb la col·laboració de diferents entitats.

Bases:

1.— Per als treballs de poesia s'estableixen les categories següents:

A.— Participants de 8 a 13 anys.

B.— Participants de 14 a 17 anys.

C.— Participants de més de 18 anys.

2. Els premis per a cada categoria seran els següents:

Categoria A: Primer premi 5.000 ptes. segon premi 3.000 ptes. i lot de llibres.

Categoria B: Primer premi 6.000 ptes. i lot de llibres. Segon premi 4.000 ptes.

Categoria C: Primer premi 8.000 ptes. i lot de llibres. Segon premi 6.000 ptes.

3. Els treballs de poesia seran de tema lliure, inèdits, escrits en català i de l'extensió següent:

Categoria A: Màxim un foli; Categoria B, màxim tres folis.

Categoria C: Sense limitació.

4. Es convoca també un premi extraordinari per a un treball d'investigació sobre algun aspecte històric, religiós, econòmic, demogràfic, folklòric, etc. de Viladordis. L'extensió mínima d'aquest treball serà de vint-i-cinc folis.

5. El treball d'investigació estarà dotat amb un premi de 20.000 ptes. i d'un accésit de 5.000 ptes.

6. Caldrà presentar els treballs,

tant els de poesia com el d'investigació, escrits a màquina i a doble espai, abans de les 9 del vespre del dia 28 d'octubre del 1983 a:

M.ª Alba Molas Grau - C/. de la Salut, n.º 48, Barri Viladordis. Irene Guixaró Surinyac - Barri Viladordis - MANRESA.

Núria Flotats Giner - C/. de la Salut, n.º 14, Barri Viladordis.

7. De cada treball se n'hauran de presentar dues còpies, que s'hauran d'acompanyar d'un sobre clos, a l'exterior del qual figurarà el títol del treball corresponent i el premi i categoria a què aspiri. A l'interior del sobre tancat hi ha de constar el nom i cognoms, l'adreça, el telèfon i la data de naixement de l'autor.

8. El Jurat estarà format, en cada un dels dos apartats, per dos membres de la Comissió de les Festes del Mil·lenari i per dos representants d'Òmnium Cultural relacionats amb els temes que hagin de valorar. La seva composició es farà saber oportunament i les seves decisions són inapel·lables.

9. El Jurat podrà declarar els premis deserts si al seu judici cap dels participants no n'és mereixedor. En aquest cas l'import dels premis es destinarà a les Festes del Mil·lenari.

10. El repartiment de premis tindrà lloc al Local Cooperativa de Viladordis, el dia 20 de novembre del 1983, a les 5 de la tarda. En el transcurs de l'acte seran llegits els treballs premiats i es comptarà amb l'actuació d'un Grup de música catalana. (Els sis d'aquí).

RESIDÈNCIA GERIÀTRICA

"BONVIURE"

Per a aquelles persones que necessiten viure en un ambient familiar i tranquil. Estem a Horta en una torre amb jardí, habitacions solelloses, alimentació adequada a cada resident, calefacció, ascensor, sala de repòs, entreteniments, control sanitari i teràpia humana. Ens plau oferir-vos també estades per a caps de setmana, períodes de repòs i convalescència. Únicament per a 25 persones. Telèfon 427 44 53.

El llibre del viatge del Papa a Espanya

El Papa fulleja el llibre enquadernat en blanc, "Juan Pablo II en España", en presència del Nunci i de monsenyor Díez Merchán. L'obra recull els discursos i les homilies pronunciades pel Papa durant la seva visita a Espanya.

Vaticà dia a dia

EL PAPA ELOGIA ELS METGES QUE ES NEGUEN A PRACTICAR L'AVORTAMENT

En una visita que Joan Pau II ha fet a l'hospital de Sant Camil de Roma, pronuncià un discurs que adreçà als metges i personal sanitari. Entre altres temes, parlà del dret a la vida.

"Els llocs d'hospitalització són llocs de vida —digué— i tots els que en ells treballen, no poden oblidar que estan al servei de la vida, de tota la vida i de la vida de tots." Més endavant el Papa elogià "l'elecció dels qui, havent-se dedicat al servei de la vida, rebutgen, coherents amb llur pròpia consciència, prestar-se per a suprimir-la". A tots ells, el Papa expressà el seu testimoni d'estimació i d'animació per aquest compromís humà i cristià.

Cap home, creient o no creient, acabà Joan Pau II, pot rebutjar el creure en la vida i sentir el deure de defensar-la de salvar-la, especialment quan la vida ni tan sols té veu per proclamar els seus drets.

HONDURES DEMANA EL NOBEL DE LA PAU PER A JOAN PAU II

Un grup de ciutadans d'Hondures recull signatures per demanar al Parlament suec que atorgui el premi Nobel de la Pau 1983 al papa Joan Pau II.

El comitè està integrat per gent de tots els sectors de la societat de San Pedro Sula, que ja compta amb les signatures de 15.000 conciutadans per elevar la petició.

Segons portaveus del comitè, la iniciativa sorgí després del viatge del Papa a l'Amèrica Central.

LEMA DEL PRÒXIM DOMUND

"Crist és el Redemptor; molts no ho saben", serà el lema del pròxim DOMUND, segons acord de l'Assemblea Nacional de les Obres Missioneres Pontificies. També s'aprovà el balanç econòmic de l'organització, que assolí més de 875 milions de pessetes en l'exercici del 1982.

CONSELL PONTIFICI PER A LA CULTURA

Els dotze membres que constitueixen el Consell Pontifici per a la Cultura es reuniran per primera vegada fora de Roma a la Universitat nord-americana de Notre Dame, del 21 al 23 de novembre pròxim.

Presidit pel cardenal Garro-ne, aquest Consell és expressió de la ferma convicció de Joan Pau II que l'Evangelí i la cultura humana són les dues expressions més fonamentals i ennoblidores de la transcendència espiritual de l'home i han d'interactuar dinàmicament.

Encontre en els jardins vaticans

El Papa amb 400 aspirants al sacerdoti

"Hem participat en una litúrgia molt bella, plena de vida. Us dono les gràcies per haver-me brindat aquesta oportunitat", digué Joan Pau II a Kiko Argüello i a quatre-cents joves de les comunitats neocatecumenals d'Itàlia, que estan disposats a seguir la vocació sacerdotal i participaren en una Eucaristia de caràcter vocacional presidida pel Papa.

La celebració i l'encontre amb el Papa, una mica atípic en els costums vaticans, havia estat a dos quarts de vuit del matí, davant la gruta de la Verge de Lourdes, en els jardins del Vaticà. El Papa es trobava davant d'una àmplia taula, profusament ornada per a l'Eucaristia, voltat per quatre-cents joves, dels quals cent ja estan en seminaris italians, cinquanta-tres ingressaran el vinent setembre i la resta madura la seva vocació sacerdotal en el si de la comunitat neocatecumenal, fins al seu ingrés al seminari. Els cants, la lletra dels quals havia estat treta dels passatges bíblics que fan referència a la crida del Senyor i al seguiment de la vocació, tenien música composta per Kiko Argüello. Tot l'ambient va plaure al Papa.

Però Joan Pau II, profundament

preocupat pel problema de les vocacions sacerdotals i religioses en l'Església, se sentia satisfet sobretot per la florida vocacional que s'està produint en el si de les comunitats neocatecumenals d'arreu del món. Una bona mostra la tenia en aquells quatre-cents joves italians, que han sentit la crida del Senyor en el si de la seva comunitat neocatecumenal i s'han posat al servei de llurs respectives diòcesis.

En molts seminaris espanyols, especialment en el de Madrid, hi ha nombrosos seminaristes de les comunitats. El fenomen constitueix una de les valuoses aportacions de les comunitats a l'Església.

La litúrgia del dia donava motiu per a una homília vocacional, que el Papa aprofità per subratllar la frase de Crist: "Els sembrats són molts, els obrers són pocs". I afegí: "El problema es presentava a Jesús a l'hora de confiar als seus deixebles l'encàrrec de predicar l'Evangelí al poble. I es presenta avui a l'Església el mateix problema, actualíssim en els nostres dies i sempre acuitant: innombrables gents d'arreu del món anhelan la paraula de salvació. És el problema d'ahir, d'avui i de sempre. A més,

els qui han rebut l'Evangelí corren el risc d'oblidar-lo, assetjats per altres perspectives que sovint no condueixen enlloc. Aquestes persones necessiten que se les ajudi a mantenir viva la paraula de Jesús". L'iniciador del "camí catecumenal" (a Madrid, 1968), Kiko Argüello, comentà en acabar l'encontre amb el Papa: "Ha estat meravellós".

Crònica de Roma

Beatificació de Joan XXIII

ROMA. (Del nostre corresponsal.)— En els ambients de la cúria romana es creu molt pròxima la beatificació del papa Joan XXIII. Les raons són profundes i senzilles: la gent ho demana, gairebé ho exigeix; sobren —des del punt de vista del procés, naturalment!— miracles; les posicions més crítiques a l'hora de la veritat s'han mostrat com un terròs de sucre que es dissolt amb aigua; i així, amb tot.

Que la gent no ha oblidat el bon Papa Joan s'ha vist amb els milers i milers de persones —incloent-hi molts joves que no l'han conegut— que es reuniren a la plaça de Sant Pere convocats pel cardenal Poletti, Vicari de Roma. Fou un acte molt emocionant en el qual la gent resà i cantà a la llum de les torxes i s'escoltaren novament les bellíssimes paraules que Joan XXIII pronuncià després de l'obertura del Concili Vaticà II. Naturalment els més afectats per l'emoció eren els moltíssims presents que ja han passat dels quaranta anys i que, també amb llàgrimes als ulls, segueixen en el seu dia i "en directe" les mirades i els gestos afectuosos d'un dels papes més estimats de tota la història de l'Església.

Referent als miracles, són abundants. Les notícies de curacions extraordinàries han arribat a milers a la Sagrada Congregació per a la Causa dels Sants, de les quals se n'han elegit quinze —amb dues n'hi havia prou— per la seva sòlida base científica. Deu són curacions de tumors

canceroses. Però si els miracles són molts, moltes més són les gràcies de conformació davant la mort, que amb el seu exemple de saber morir amb alegria ha obtingut el papa Joan per a persones desnonades.

Una de les crítiques més grans que es feren a Joan XXIII foren amb motiu de les seves iniciatives a favor de la distensió entre Est i Oest. Però en realitat s'han demostrat providencials per a les Esglésies dels països de l'Est. "Impressonat per certes reserves que he sentit al respecte —afirma el pare Cairoli, Postulador de la Causa— vaig voler interrogar diferents vegades al cardenal Wiszynski per saber si, vist des de Varsòvia, aquest pontificat havia estat un mal o havia resultat un bé. El cardenal va respondre'm: Li asseguro que abans no podíem ni respirar. Hem començat a fer-ho en temps del papa Joan".

En una entrevista a la "Civiltà Cattolica" el mateix pare Cairoli deixa entendre que no falta molt per a la beatificació del "papa bo" gràcies a les noves normes pels processos.

El papa Wojtyła, davant els reunits a Sant Pere, volgué expressar també la seva opinió, dient entre altres coses que "Joan XXIII és el papa que ha sabut rejuvenir l'Església i reemprendre amb accents de cordial familiaritat el diàleg amb el món modern, fent que aquest món tan fred s'apassionés altra vegada amb les coses que miren a Déu i a l'Església".

E. Planas

ANY SANT A ROMA

Del 18 al 26 d'agost

Visitant Roma, Florència, Assís, Siena, Pisa i Niça

Informació i inscripcions:

VIAJES INTERNACIONAL EXPRESO

Departament religiós - Rambla Catalunya, 11
Telèfon 302 45 08 - BARCELONA-7

Del 13 al 16 d'agost, quatre dies de convivència entre catalans d'una i altra banda del Pirineu

Aplec a la Pica del Canigó

Amb l'esperit de germanor que allí expandí Verdaguer, Pompeu Fabra i Pau Casals, del 13 al 16 d'agost tindrà lloc una trobada de convivència entre catalans d'una i altra banda del Pirineu que culminarà amb l'ascensió a la Pica del Canigó, de tan gran significació al cor de tots els catalans, com a tornaboda dels Focs de Sant Joan. Si fins aquest moment encara no us heu decidit, encara hi sou a temps. Podeu adreçar-vos a

Joan Alsina, Passeig de Maragall 118 - T.351.7960
P. Faustí Illa, av. St.A.M. Claret, 45 - T. 207 02 49 (preferentment de 6 a 9 de la tarda)

Als seguidors de la ruta dels cims amb la flama

els informaran:
a Manlleu, en Xavier Valls, carrer del Pont, 3.
a Vic, en Martí Cassany, Davallans, 17.
a La Garriga, en Ramon Pareas, La Mercè, 2.

DIARI DE L'EXCURSIÓ: 13 d'agost, dissabte:

De BARCELONA A PRADA.
Sortida a les 7 del matí.

De l'av. St. Antoni Ma. Claret, 45. Barcelona, oficina del P. Illa.

Ruta de Vic - Ripoll - Ribes - Collada de Toses (esmorzar) - Puigcerdà - LLIVIA, visita a l'església i a la farmàcia (la més antiga d'Europa).

Dinar.— Per la tarda, a Font Romeu.

Arribada a Praga, cap al tard i allotjament al Liceu.

Hi haurà oportunitat de celebrar l'Eucaristia.

14 d'agost, diumenge:

A PRADA, VILLEFRANCHE, SANT MIQUEL DE CUIXÀ.

Pel matí es visitarà la parroquial de St. Pere, de Prada, on Pau Casals inicià els seus Concerts.

S'anirà a Villefranche, ciutat amurallada.

Després de dinar, es portarà una corona de llorer a Pompeu Fabra, enterrat a Prada.

Es seguirà fins a St. Miquel de Cuixà, que ara cuiden monjos benedictins, vinguts de Montserrat.

Es celebrarà la Missa a la Cripta del Pessebre, del temps de l'Abat Oliba i que es conserva com fou construïda al segle X.

Dia 15 d'agost, dilluns

FESTA DE LA MARE DE DÉU, l'Assumpció, i festa nacional a França.

De bon matí, a les 5, sortiran els voluntaris per pujar a La Pica del Canigó, amb els jeeps que els deixaran al refugi de Cortalets. D'allí al Cim cal comptar 3/4 de pujada: allà dalt, salutació als portadors de La Flama, vinguts a través de les muntanyes.

Per als qui no pugin a La Pica, els quedarà el matí lliure per visitar Prada.

Per la tarda, trobada general dels portadors de La Flama i dels apleguistes de ciutat davant el monestir de St. Martí del Canigó. Rebuda pel P. Chabannes, custodi i restaurador del mil·lenari monument. - Santa Missa d'Acció de gràcies.

Dia 16 d'agost, dimarts:

RETORN.

Per la Costa d'Or francesa, cap a COLLIURE. Visita. Són indrets on Verdaguer situà importants episodis del seu poema CANIGÓ, que preparava ara fa cent anys.

Es dinarà a Llançà, estant prevista l'arribada a Barcelona, ajudant Déu, a les nou del vespre.

Lleida

280 joves cristians es troben a Les Garrigues

LLARDECANS.— Els darrers mesos grups de nois i noies dels pobles de l'Arxiprestat de les Garrigues s'han reunit per preparar-se per la Confirmació. Els sacerdots, junt amb el senyor Bisbe, al revisar aquest esdeveniment tan important per la vida cristiana, veieren la necessitat de continuar l'obra iniciada i es programà una trobada oberta a tots els joves.

Va ésser el passat 3 de juliol, diumenge, que es reuniren a Llardecans 280 joves cristians de l'arxiprestat, en resposta a la crida que s'havia fet.

També hi foren presents dotze nois i noies que pertanyen al Seminari del Poble de Déu i que normalment viuen i treballen a Camprodon (Girona) i Barcelona. En el moment de la celebració eucarística un noi i una noia del Seminari del Poble de Déu explicaren la manera com ells han canviat la vida i han trobat en Crist un camí de felicitat en la vivència de la vida cristiana en el treball senzill de cada dia.

Després de la Missa anaren a fer visita a la Capella de Ntra. Sra. de Loreto pel Jubileu de l'Any Sant. EL CONJUNT GÈNESI del Poble de Déu, donà un recital de música al Casal del Poble que fou del gust de tothom.

La diada acabà amb un dinar de germanor i una reunió dels sacerdots i responsables laics de la pastoral de joventut de l'arxiprestat i dirigents de l'apostolat itinerant del Seminari del Poble de Déu a fi i efecte de programar la pastoral de joventut de la comarca cara al proper curs.

250 garriguens peregrinen a Montserrat

Era el 24 de juny quan les

parròquies de l'arxiprestat de Les Garrigues peregrinaren a Montserrat. Peregrinatge que de anys ençà es tradicional i aplega a bon nombre de Garriguens que reten homenatge de súplica i agraïment a la Moreneta, cada any.

El dia de sant Joan 250 Garriguens anaren a Montserrat, participaren a la Missa Conventual oficiada per l'Abat i concelebrada pels monjos i dos sacerdots de Les Garrigues que acompanyaven als pelegrins. A l'ofertori es feu l'ofrena dels fruits de les Garrigues: oli i ametlles. El mossèn de la Grabadella en féu la presentació amb unes paraules emotives i sentides que foren contestades pel pare Abat, el qual agraf l'ofrena i invocà la intercessió de Maria pel progrés espiritual i material de les Garrigues.

El més de Setembre peregrinació DIOCESANA A LOURDES

Segons el comunicat de la oficina de peregrinació del Bisbat de Lleida es comunica per els dies 13-14 i 15 de setembre una peregrinació a Lourdes per l'Any Sant de la redempció, en el 125 Aniversari de la Canonització de Santa Bernardeta.

El preu per persona tot comprès des de la sortida fins a l'arribada de retorn a Lleida és de 8.500 pts. inclosa l'excursió a la Vall de Pineta i Coves de Bettarram.

Jaume Montaña

Equip Dr. Viscarri i Trullàs

Neuropsiquiatria. Psicologia
Tratament malalties nervioses
Quequesa.
Problemes conjugals.
Alcoholisme.
Drogodependències.
Informació: Dilluns, dimecres,
divendres de 5 a 2/4 de 8 tarda.
Telèfon: 247 50 97.

Solsona

SOLSONA.— Diuen que el Bisbe de Solsona, Mons. Miquel Moncadas, té una obra especialment "mimada": Els Exercicis per al Poble de Déu.

Ho diuen tots aquells que l'han tractat i ho saben amb més raó tots aquells que han assistit a les seves tandes.

No és sense motiu.

Deixant de banda les seves dots personals —és un Director nat, per vocació i competència— ell creu en els Exercicis perquè creu en "l'esperit": en l'Esperit de Déu, naturalment, i en l'esperit de les persones i grups i institucions. Les actituds de les perso-

nes només són autènticament vàlides quan neixen de dintre, de l'esperit. I les organitzacions pastorals només són genuïnament cristianes quan responen a motivacions que parteixen de la fe. En la pastoral de l'Església és necessària la planificació, però tots els més bells projectes resten sense vida, si hom no pot comptar amb les motivacions i actituds evangèliques d'aquelles persones que han de realitzar aquells esquemes. Cal promoure accions pastorals, però cal motivar sempre les actituds dels agents d'aquella mateixa pastoral.

Això és el que pretenen els "Exercicis per al Poble de Déu": arribar a la persona, motivar el cristià per dintre. Acompanyar-lo, amb l'Evangeli, a retrobar-se ell mateix en l'Església i en el món on viu, a fi que s'hi senti gojós i inquiet, lliure i compromès a la vegada.

Des d'aquesta perspectiva, hom comprèn molt bé que els "Exercicis per al Poble de Déu" estiguin a primera fila de les preferències pastorals del bisbe Miquel. Es ben important que un bisbe, a més de fer visites pastorals i nomenaments de capellans i organigrames curials... arribi

a aquest tracte directe, íntim i profund amb la persona. Més enllà del seu carisma de Director, és l'exercici de la seva missió de Pastor.

Aquesta actitud ens interpel·la i ens convida.

Ara mateix estan anunciant dues properes tandes: del 3-7 d'agost, la primera, i del 24-28 d'agost la segona. Ambdues al Santuari del Miracle i en plenes vacances d'estiu.

Són "per al Poble de Déu". Estan obertes a tota classe de persones: matrimonis, vidues, joves, tercera edat, sacerdots, religiosos-es... Per a

més informació i inscripció, cal només telefonar al mateix Santuari del Miracle: (93) 811.00.45.

A hores d'ara parlar dels Exercicis del Poble de Déu ja no és teoritzar sobre un humil intent o tanteig, sinó, donar raó d'una realitat llargament experimentada i ben positivament valorada. Fa temps que el Bisbe Miquel ve repetint periòdicament —sempre que pot— aquestes trobades d'espiritualitat i són moltes les persones que podrien invitar-nos a repetir la seva experiència d'un retrobament de joia i d'esperança.

Barcelona

Del 10 al 24 de juliol unes noies i uns joves universitaris nord-americans, en nombre de tretze, han sojornat a Barcelona, després que havien visitat Madrid i Saragossa.

Entre ells hi havia un estudiant de teologia per la part catòlica i dos per la part metodista. Amb tot mai s'ha fet esment ni menys del que pot dividir, sinó tan sols del sentit cristià i eclesial de l'unió que duu de cap a tots.

Conversió total de fe i de vida

Tant més caldrà remarcar que aquest jovent ha estat acollit en tretze llars barcelonines, que se'ls han obert cordialment. Hi ha hagut comunitats religioses, com el Císter de Valldonzella, i les Reparadores de Casp que s'han prestat com a lloc de trobada. Abans del comiat hi va haver un àpat en una típica tasca barcelonina, fraternalment, entre allotjats i allotjats, presidit per la pregària comuna. L'endemà, diada de santa Magdalena, tots plegats, amb molts altres participants, es van aplegar en torn a la celebració ordinària quotidiana, a dos quarts de vuit del vespre, a Santa Maria del Mar, rebuts amplement per mossèn Josep Cucurull, rector de la Basílica. Predicà l'homilia el pastor català Joan González, tan conegut pels lectors de "Catalunya Cristiana" pels seus treballs de investigador dels corrents bíblics vernacles i pastors en les lletres catalanes, ja precedents a la Reforma, i dintre la unitat catòlica, així com també per altra banda de les tendències repressives. Són remarcables les circumstàncies significatives d'una festa com la de santa Magdalena. No va pas insistir en mitja conversió, sinó en la conversió total de fe i de vida, en l'abans i el després, partint d'aquell sentit literal semític expressat pel "en va treure set dimonis", aportat per Lluç. Amb tot restà remarcada com la santedat no és un simple esforç moral, sinó la presència de Jesús, del seu evangeli i de la santedat del seu misteri pasqual, en les nostres vides. Aquí la vivència de Jesús Ressuscitat per part de Maria Magdale-

En la celebració, un dels universitaris va cantar en anar fins a fer-se'n missatgera davant dels propis apòstols va aconseguir un primer pla que venia a il·luminar ara el sentit de totes les jornades de trobada.

Testimoni i predicació vivent

glès el Salm responsorial. Acabada la celebració, en breus parlaments, un jove i una noia d'entre els universitaris, van comunicar-nos les seves experiències. El primer exposà com una semblant problemàtica, la d'ells i la nostra: el pes de l'herència, la tradició, la rutina, l'educació, imposades, sovint s'erigeixen en provocació davant d'una joventut sedent de independència i llibertat. Alhora però remarcà com aquesta situació comuna no necessàriament ha de conduir a l'oposició i a la deserció de la fe. Pot i deu conduir, com en el seu propi cas, a que la fe no entri simplement per tals transmissions, sinó que cerqui un coneixement i una decisió ineludiblement personals entre el jo i Jesucrist, a través de l'evangeli i en general de la Bíblia. Llavors ja no és sols Jesucrist, sino a més l'aportació de la fe vivent i capaç de vitalitzar-ho tot. Llavors sí que s'arriba a superar aquella incrustació social, i fins i tot n'arriba a ser un alliberament. Llavors es torna un testimoni i una predicació vivent que té la força de fer-se escoltar, més que no pas aquelles instal·lacions repapades. La seva companya insistí en un element encara més objectiu, captat en els escrits de Joan i de Pau, en el N.T.: L'amor que Déu ens té supera la nostra conducta i tota mena de correspondència. És aquest fet el que interpel·la més aviat la nostra generositat joveçana. Aquell candor infantil, tan característicament nord-americà il·luminava a cada pas aquests valents testimonis.

Presència de la cultura catalana

Finalment, l'acollida de la Ciutat fou majorment representada al final a través d'una esplèndida audició que hi aportà l'ORFEO DE SANTS amb la seva Directora, Montserrat Tous. Així els universitaris nord-americans com tots els presents pogueren copsar els valors de la cultura catalana. Entre altres composicions populars, armonitzades pels nostres grans mestres, interpretà: "Rossinyol si vas a França", "El mal caçador", "Muntanyes del Canigó", "El vent de garbí", "El cant dels

Els cristians universitaris vinguts dels Estats Units amb el seu director Joan González i Pastor, al jardí del monestir de Valldonzella on varen hostatjar durant la seva estada a Barcelona.

ocells", "L'hereu Riera", i una sardana d'Enric Morera.

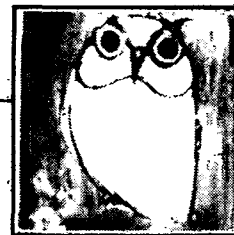
En nom de Mn. Cucurull, del P. Vernet, dels Salesians d'Horta, del P. Ferran, guardià dels Caputxins de l'Ajuda, del P. Sobrerroca, Jesuïta, que degué excusar la seva absència, i del pastor González, ànima de la trobada, Mn. Mis-

ser que havia requerit la presència de la valuosa entitat coral, agrai la seva brillant actuació, remarcà la insospitada i acollidora fidelitat acústica de les naus de la basílica que justament ara aconsegueix els sis segles, abraçant les dimensions populars i universals en què es circumscriu, l'Església, i

a la que concients s'hi han volgut fer presents tant les veus blanques com les greus de l'Orfeo, significativament una intensa jornada estival de treball. Són fets no massius, però que deixen constància en la història espiritual de la Ciutat i en les rutes que obre sempre endavant.

Pensant-ho bé

"Viu més el que piula que el que xiula"

Es un fet que el tarannà personal de cadascú en el viure, té llenguatge, actituds i comportaments propis.

Piular és una mena de xiular amb molta murrieria. Encara que viure piulant és una trista manera de viure. El que xiula és un pròdig, el que piula un avar. El que canta de manera espontània, és almenys momentàniament, feliç. El que canta i xiula davant les dificultats, es mostra coratjós, i té sempre la ma allargada per ajudar al proïsme. El que piula estalvia les pròpies forces, i per superar les dificultats gasta les forces dels que xiulen.

El xiulet és una mena de cant molt més personal que la cançó. Quan taral·lagem una cançó, expremem els nostres sentiments fent-nos nostre el cantar d'un altre, que en aquells moments és un bon vehicle per expressar el nostre estat d'ànim. El xiular té un caràcter molt més intimista i individualitzat. En aquell moment, instintivament, música i lletra d'altri ens fan nosa. No estem per orgues. El xiular, ni que materialment manlevi la melodia, és com un rajolí que brolla de la font del propi jo. És com un violí solista que, havent deixat l'orquestra, intenta la interpretació peculiar d'un sentiment intransferiblement personal i propi. Quan hom xiula quelcom d'intim el fibla.

El que canta els seus mals espanta. El que xiula els pateix. El que piula és un permanent buscador de cirineus. El que canta no està mai sol, perquè la cançó recorda sempre el "chor". El que xiula afronta coratjosament la soledat. El que piula, per si les mosques, reclama ajut i companyia.

Els artistes del piular són els infants, els vells i els caradures, amb perdó dels infants i dels vells. Tots els infants, cadells d'home o animalets, piulen per un impuls natural de creixença vital, segons allò de que "qui no llora no mama". Els vells piulen portats per l'impuls natural de supervivència, i perquè, humanament desvalguts en molts aspectes, necessiten realment

l'ajut i l'estimació dels que els envolten. Els caradures piulen per mandra de treure's ells mateixos les castanyes del foc, i perquè, abusant de la bona fe d'altri, saben que piulant, piulant, trobaran sempre l'escalf d'alguna lloca.

També és cert que hi ha persones malaltisses amb perpètua vocació de poll piulador. Això són figures d'altre paner. En tots els ordres de la naturalesa hi ha els éssers dèbils. Això no es compra, ni es ven. Hom és així, i cal Déu i ajut per sortir-se'n. Convertir un piulador en xiulador és una llarga i feixuga tasca de bon educador. O un miracle de la gràcia de Déu, perquè a Ell res li és impossible.

Xiular davant les dificultats, piular davant Déu i cantar amb els altres, em sembla totalment normal.

Ara bé, xiular i cantar, dues expressions humanes tan boniques, quan surten de mare, poden endur-se aigües avall l'autèntica harmonia del viure. Els alegrois d'un xiular sense treva, o l'eufòria d'un cantar fora de cor, poden ser símptoma de que un ha perdut els rengles del carro de la vida. "Qui canta a taula i xiula al llit, no té el seny complert". El beneit xiula, i el begut canta, però és evident que això no fa el cas.

En el galliner del món hi ha molta piuladissa. Per una banda cal anar llest per no deixar-se entabanar, i per l'altra, cal estar atent per no passar de llarg de l'home necessitat. Una munió de piuladors professionals poden matar la lloca. I un autèntic piulador necessitat, pot morir com un poll, si no s'ajuda.

El xiulador bohemí i pròdig, pot acabar que no se'n canti més ni gall ni gallina. Mentre el que piula, pot fer la guitzal al proïsme durant cent anys. El pitjor és que no viu ni deixa viure.

Jo, repeteixo, xiular davant les dificultats, piular davant Déu i cantar amb els altres, em sembla totalment normal.

Xesc Soliu

Dr. J.L. Viscarri i Trullàs

Psiquiatria - Psicologia
Tractament malalties nervioses i mentals. Alcoholisme.
Visita: Dilluns, dimecres, divendres de 5 a 2/4 de 8 tarda.
Telèfon: 247 50 97.

L'esforç col·lectiu

LES REPRESENTACIONS DEL MISTERI D'ELX A LA SELVA DEL CAMP

Hem sentit a parlar centenars de vegades del "Misteri d'Elx" que des de segles es representa cada any a la bella ciutat alacantina. N'hem sentit parlar, n'hem vist reportatges gràfics, la televisió inclús va portar-lo a

les nostres llars.

Però pocs sabem que a Catalunya, a La Selva del Camp, des de l'any 1980 s'esta implantant una representació del Misteri de l'Assumpció de la Mare de Déu, i amb èxit ben falaguer.

Resulta que a l'arxiu parroquial de La Selva del Camp un bon dia es féu la troballa d'un llibret que feia segles que hi dormia.

I és que en els arxius parroquials, com deia el doctor Pont i Gol, "... no se sap ben bé què hi ha. Mai ningú no n'ha fet la llista. Hi ha joies

velles i joies noves. Cada generació hi ha anat deixant les seves"... "La joia és vella i bella —continua el doctor Pont i Gol—. L'Assumpció de Madona Santa Maria és venerable d'anys i tendra de vida. Ens l'ha guardada durant cinc centúries l'Arxiu Parroquial, tresor pairal de les arrels ciutadanes i cristianes. Un recercador selvatà, amb amor i diligència, en va trobar la clau. I mossèn Pié, el recercador de bona memòria, amb un fer semblant al del cap de casa de la paràbola, l'ha mostrada sencera i radiant a les noves generacions".

I els selvatans han fet seva aquesta joia, i aquest any per quarta vegada l'ofereixen al poble i als forasters

amb tot l'amor, amb la voluntat ferma i sincera de continuïtat, cara a les futures generacions, perquè puguin rebre amb amor una honrosa tradició.

Hem parlat amb els dirigents d'aquesta manifestació, que molt amablement han respost les nostres preguntes:

—Quins dies i hores es representa l'obra escènica?
—El dia 14 d'agost a dos quarts d'onze de la nit i el dia 15 a les vuit del vespre.

—Quina estona dura?
—Aproximadament hora i mitja.

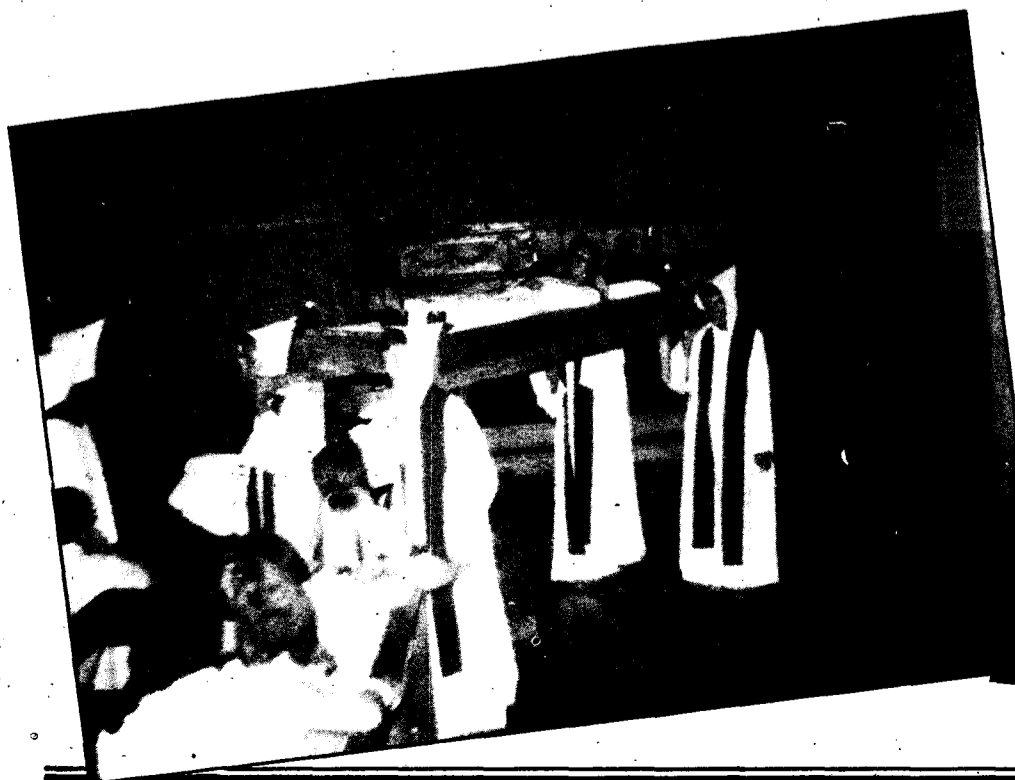
—Els actors, són tots de La Selva del Camp? ¿I els músics?

—Els actors són tots de La Selva del Camp, però reben ajuda d'elements procedents dels pobles

veïns (Almusté i Alcover). Cal tenir en compte que l'obra és cantada en les seves dues terceres parts. El text és de finals del segle XIV, i les melodies dels segles XIII i XIV, de tipus gregorià, de cant pla, discantus, i melodies populars dels mateixos segles. A l'iniciar-se l'obra i com a final, hi ha unes intervencions musicals instrumentades, que interpreten també joves del poble.

—Requereix molta escenografia? ¿I el vestuari?

—L'escenografia és molt simple, ja que es representa dintre del temple parroquial. No hi ha decorats, i si únicament unes plataformes amb les seves grades, per a situar els personatges, els quals permaneixen continuament en escena. Amb la il·luminació s'aconsegueix fixar l'atenció de

**Dia 7 d'agost
del 1983**
Diumenge XIX
durant l'any
Cicle litúrgic C
Color verd

A cura d'Alexandre
Olivar, O.S.B.

diumenge

LA SEGURETAT, NO LA DONEN ELS DINERS, SINÓ L'ESPERANÇA I LA VIGILÀNCIA

El tema d'aquest diumenge és una mica complex, té relació, però, amb el del diumenge passat a causa de la lectura seguida de l'Evangeli de Lluc. Les lectures d'ambdós diumenges situen el cristià davant les riqueses, de les preocupacions dels béns temporals i de l'afany del diner. A les lliçons d'avui hi trobem unes precisions precioses, que donen raó de l'actitud que ha d'adoptar el cristià davant allò que és efímer, d'allò que no és perdurable. La nostra condició en aquest món és la d'uns vianants que caminen cap a una pàtria, on no necessitaran res del que ara, de material i efímer, acumulen. Acumulant béns que no duren s'hauran distret del seu nord, el camí se'ls haurà torçat, no hauran

pensat prou en la pàtria futura, la definitiva, en la qual no els mancarà res. Els cristians som també unes persones que mentre caminem vers un terme precís, esperem que d'aquest terme retorni aquell qui "per nosaltres els homes i per la nostra salvació davallà del cel". ¿Com ens presentarem a aquest amo i senyor quan ens trobem amb ell? És una de les preguntes cabdals en els Evangelis sinòptics, els quals recalquen l'estat de tensió en què vivim, produït per l'expectació referida, combinat amb la seguretat que ens dona paradoxalment la presència d'aquell qui ho és tot per a nosaltres (Coloss. 3, 11).

1 LA PARTICIPACIÓ DELS BÉNS

La condició dels nòmades de Jahvè fent camí vers la terra promesa, vianants plens d'esperança i de confiança en Déu que els guiava, feu que el poble d'Israel prengué una decisió que fou elevada a la categoria de llei divina: tots els del poble sant havien de participar per igual dels béns materials, com també participaven tots dels mateixos perills. Una mateixa sort per a tots! Però el valor d'aquesta actitud, precisa el llibre de la Saviesa, no raia en cap ideal material, sinó que els fills d'aquell poble consideraven la comunitat de béns com un sacrifici espiritual: això és el que deu voler dir "víctima invisible". D'aquesta manera la participació igual dels béns adquiria un sentit religiós per damunt de tot ideal social.

Lectura del llibre de la Saviesa

Sa 18:6-9

Aquella nit de la sortida d'Egipte, havia estat anunciada per endavant als nostres pares, perquè se sentissin encoratjats en veure acomplerts els juraments en què havien cregut. El vostre poble esperava la salvació dels justos i la perdició dels enemics. Amb un mateix fet castigàveu els adversaris i ens cobríeu de glòria a nosaltres, que vós havíeu cridat. Els fills sants d'un poble bo oferiren víctimes invisibles, es comprometeren a observar aquesta llei divina: tot el poble sant havia de participar igualment dels béns, com havia participat dels perills. Després entonaren per primera vegada els cants de lloança dels pares.

SALM RESPONSORIAL

Si tots els israelites tenien el mateix Déu, si tots constituïen l'única heretat del Senyor, per què hi havia d'haver diferències entre ells? Si els béns espirituals els eren comuns, per què no els materials?

32:1 i 12,18-19,20 i 22 (R.: 12b)

Justos, aclameu el Senyor,
fareu bé de lloar-lo, homes rectes.
Feliç la nació que té el Senyor per Déu,
feliç el poble que ell s'ha escollit per heretat.

R. Feliç el poble que el Senyor s'ha escollit per heretat.

Els ulls del Senyor vetllen els qui el veneren,
els qui esperen en l'amor que els té;
ell els allibera de la mort,
i els retorna en temps de fam. R.

Tenim posada l'esperança en el Senyor,
auxili nostre i escut que ens protegeix.
Que el vostre amor, Senyor, no ens deixi mai;
aquesta és l'esperança que posem: en vós. R.

2 HEM DE VIURE COM SI FÓSSIM FORASTERS

Avui comencem una lectura seguida de la Carta als Hebreus a partir del capítol 11, lectura que durarà fins al diumenge 22 d'aquest cicle. Tema cabdal de l'Epístola als Hebreus és la fe. A l'autor de la Carta li plagué anar recordant els paradigmes o exemples dels homes de la història sagrada de l'Antic Testament que donaren testimoni excel·lent de la seva fe. Ressalta el testimoni d'Abraham. Als sants de l'Antic Testament la fe els feia mirar endavant amb una perspectiva insospitada per a ells, ja que el veritable objecte de la gràcia divina de la fe és el misteri de Crist. Per la fe l'atenyien sense ells mateixos saber-ho. Abraham creia en una "altra" pàtria que no veia i que esperava i així, a causa de la fe, vivia com un foraster i com un nòmada.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians hebreus

He 11:1-2,8-19

Germans, creure és posseir anticipadament els béns que esperem, és conèixer per endavant allò que encara no veiem. L'Escriptura ha guardat la bona memòria dels antics, perquè havien cregut. Gràcies a la fe, Abraham, quan Déu el cridà, obedi a la invitació d'anar-se'n a la terra que havia de posseir en herència. Sortí del seu país sense saber on aniria. Gràcies a la fe, residí en el país que Déu li havia promès com si fos un foraster, vivint sota tendes igual que Isahac i Jacob, hereus com ell de la mateixa promesa. És que esperava aquella ciutat ben fonamentada, que té Déu mateix com arquitecte i constructor. Gràcies a la fe, igual que Sara, que era estèril, Abraham obtingué la capacitat de fundar un llinatge, tot i la seva edat avançada. Per això d'un sol home, ja caduc, en nasqué una descendència tan nombrosa com les estrelles del cel i com els grans de sorra de les platges de la mar.

Tots aquests moriren en la fe, sense haver posseït allò que déu els prometia, sinó contemplant-ho de lluny i saludant-ho, i confessant que eren estrangers i forasters en el país.

PUNTS DE REFLEXIÓ

1. "On teniu el vostre tresor hi tindreu el vostre cor". El nostre cor és inquiet i cerca on posar-se. És capaç d'un gran amor, perquè és destinat a Déu. "Ens heu fet, Senyor, per a vós, i el nostre cor restarà inquiet fins que reposi en vós", deia sant Agustí. La nostra raó ha de proposar al nostre cor el veritable objecte del seu amor, sense enganyar-lo.

2. Tothom exigeix molt d'aquells a qui ha donat molt i tothom reclama més d'aquells a qui ha donat més". És evident que a alguns Déu els ha cridat a responsabilitats especials, com són, per exemple, la paternitat espiritual i la natural. En cridar-los, Déu els ha donat la gràcia necessària per dur a terme les comeses acceptables. Aquesta gràcia, Déu la reclamarà amb els seus interessos (cf. Lluc 19, 12-27). Ara, cada cristià té la responsabilitat general de ser cristià i ningú sap les gràcies que ha rebut de Déu amb la vocació cristiana.

3. Déu ens pot demanar comptes al moment menys pensat, més inesperat.

3 ESTAR A PUNT

L'Evangeli d'avui consta de tres parts ben marcades. En la primera Jesús ensenya que el Regne de Déu no es mesura per la quantitat —algunes vegades els fidels del Senyor apareixeran com un ramadet ben petit— ni per la força procedent de les riqueses. Hi ha un contrast entre el ric estúpid del diumenge passat, aquell que no sabia què fer de les seves possessions (Lluc 12, 16-21) i l'actitud d'aquells que només valoren Déu i totes les coses a la llum del valor únic que té Déu. La preocupació per la conservació i l'augment de les riqueses distreuen de Déu, no permeten vigilar i estar a punt constantment, com escau al cristià (segona part). Les amonestacions que fa Jesús sobre la vigilància van dirigides especialment a aquells que tenen una major responsabilitat (tercera part).

Evangeli segons sant Lluc

Lc 12:32-48

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: "No tingueu por, petit ramat: el vostre Pare es complau a donar-vos el Regne. Veneu els vostres béns i distribuïu els diners als qui ho necessitin. Feu-vos bosses que no s'envelleixin, aplegueu-vos al cel un tresor que no s'esgotarà; allà els lladres no s'hi acosten ni les armes no fan malbé res. On teniu el vostre tresor, hi tindreu el vostre cor.

Estigueu a punt, amb el cos cenyit i els llums encesos. Feu com els criats que esperen quan tornarà el seu amo de la festa de noces, per poder obrir la porta tan bon punt trucarà. Feliços els criats que l'amo trobarà vetllant al moment de la seva arribada. Amb tota veritat us dic que se cenyirà, els farà seure a taula, i ell mateix passarà a servir-los d'un a un. Feliços si els trobava sempre vetllant, ni que vingués a mitjanit o a la matinada. Estigueu-ne segurs: Si el cap de casa hagués previst l'hora que el lladre vindria, no hauria permès que li entressin a casa. Estigueu a punt també vosaltres, que el Fill de l'home vindrà a l'hora menys pensada". Pere li preguntà: "Senyor, aquesta paràbola ¿la dieu només per a nosaltres o per a tothom?" El Senyor li respongué: "Qui és l'administrador fidel i prudent, a qui l'amo confia el personal de servei, perquè els doni a temps l'aliment que els pertoca? Feliç aquell servent si l'amo, quan arriba, troba que ho fa així: us asseguro que li confiarà tots els seus béns. Però si aquell servidor pensava: "El meu amo triga a venir", i començava a pegar els criats i les criades, a menjar, a beure i a embriagar-se, el seu amo tornarà el dia que ell no sospita i a una hora que ell no sap, i el condemnarà a la pena dels traïdors. L'esclau que, coneixent la voluntat del seu amo, no ha preparat o no ha executat allò que l'amo volia, rebrà de valent. Però el qui, sense saber què volia l'amo, ha fet coses que mereixien assots, rebrà més poc. Tothom exigeix molt d'aquells a qui ha donat molt, tothom reclama més d'aquells a qui ha prestat més".

Homes i institucions

Calendari

7 d'agost, diumenge XIX del temps ordinari. Sant Sixte II, papa, màrtir. Sant Gaietà, fundador i Sant Albert de Sicília, fundador.

El sol surt a les 4,51 i es pon a les 7,2 (hora solar).

Festa major a Riells, Sant Pere de Riudebitlles i Santa Eulàlia de Ronçana.

8 d'agost, dilluns. Sant Domènec de Guzmán, fundador; Sant Ciriac i Sant Llarg, màrtirs.

Festa major a Olvan.

9 d'agost, dimarts. Sant Romà, màrtir i Sant Domicià, bisbe confessor.

Festa major a Sisquer.

Fira a Olot.

10 d'agost, dimecres. Sant Llorenç, diaca màrtir, Sant Deodat, jornalier i Santa Astèria, verge.

Festa major a Argensola, Bescanó, Castelló d'Empúries, Coldejou, Gratallops, Guardiola de Berga i Sant Feliu de Llobregat, i altres.

11 d'agost, dijous. Santa Clara, verge fundadora. Santa Susanna, màrtir i Sant Tiburci, màrtir.

Festa major a Botarell i Santa Susanna.

12 d'agost, divendres. Sant Anicet, màrtir. Santa Hilària i Felicitíssima, màrtirs.

Festa major a Pont de Suert.

13 d'agost, dissabte. Sant Poncià, papa màrtir. Sant Hipòlit màrtir i Sant Cassià, mestre, màrtir.

Festa major a Esterri d'Aneu i Sant Hipòlit de Voltregà.

Cercar el pa per sí mateix és una preocupació material; cercar-lo pels altres és una preocupació de l'esperit.

L'Església celebra

Diumenge, 7 d'agost, de la setmana XIX de durant l'any. Lectures: Primera, Sa 18, 6-9, S 32, segona He 11,1-2,8-19, tercera Mt 17,21-26.

Dilluns, 8 d'agost, de la setmana XIX de durant l'any. Lectures: Primera, Dt 10,12-22, S 147, segona Mt 17,21-26.

Dimarts, 9 d'agost, de la setmana XIX de durant l'any. Lectures: Primera, Dt 31,1-8, Dt 32,2-9, Segona Mt 18,1-5,10,12-14.

Dimecres, 10 d'agost, de la setmana XIX de durant l'any. Lectures: Primera 2 C 9,6-10, S 111, segona Jo 12,24-26.

Dijous, 11 d'agost, de la setmana XIX de durant l'any. Lectures: Primera, Js 3,7-10a, 11,13-17, S 113A, segona Mt 18,21-19,1.

Divendres, 12 d'agost, de la setmana XIX de durant l'any. Lectures: Primera Js 24,1-13, S 135, segona Mt 19,3-12.

Dissabte, 13 d'agost, de la setmana XIX de durant l'any. Lectures: Primera Js 24,14-29, S 15, segona Mt 19,13-15.

Catalunya a Vinaixa

La nit

de Maria

Non arriba Maria floreix el desert. Maria us crida i us convoca sota el seu estandart blanc i blau".

Així comença dient el programa d'enguany que el poble de Vinaixa ha fet públic amb motiu de la gran concentració "La nit de Maria".

Malgrat el trastorn que ha sofert aquests últims anys tot allò que expressa, d'una manera externa, el culte a la Mare de Déu, continua i augmenta a Catalunya aquesta jornada mariana a Vinaixa.

"La nit de Maria" és una trobada, on hi vénen pelegrins de tot el principat i del Rosselló. Cal dir que la gent que hi acudeix ho fa mogut per una fe pregona. No hi ha res de tipus folklòric que pugui atraure

l'atenció. "La nit de Maria" és una columna o legió mariana que la mateixa Mare de Déu ha format. És una petita "Lourdes" en el cor de Catalunya. Com diu una prestigiosa revista francesa, "a Vinaixa se celebra la jornada més mariana de Catalunya.

És Maria qui guia aquesta columna de pau que transforma amb amor allà on no hi ha caritat. La gent hi ve perquè hi troba una jornada de conversió i de retorn a la que, essent Mare de Déu, també és mare dels homes.

Els actes d'aquesta jornada començaran el 14 d'agost, a les 11 de la nit amb una Vetlla Eucarística de l'Adoració Nocturna. També a la mateixa nit, tindrà lloc la Vetlla pel jovent, vingut de la rodalia i de pobles llunyans.

El dia 15, festivitat de l'Assumpció de Maria, tindrà lloc a les 9 del

matí, el Rosari de l'Aurora, i a les 12, Missa dels malalts.

A mig dia tots els assistents s'apleguen agermanats en un dinar. A la tarda, rosari solemne a la plaça de Vinaixa. I a les 9 del vespre, comença, pròpiament, la gran nit de Maria. Nit d'oració, de cants, de llum i d'amor.

Tots els qui han pelegrinat a aquesta trobada, confessen després que cal veure-ho per comprendre-ho. CATALUNYA CRISTIANA fa una crida a tot el país per acudir a "La nit de Maria" de Vinaixa, i s'uneix a la gran concentració espiritual, perquè creu que actes així faran gran el poble i contribuiran a la fermesa de la fe cristiana en petits, joves i grans.

E.I.T.

LA NIT DE MARIA
Catalunya a Vinaixa

PELEGRINS DE MARIA:
Maria us crida i us convoca sota el seu estandart blanc i blau.
Es ella qui guia aquesta columna i legió de pau que transforma amb amor allà on no hi ha caritat. És la titular, que ens uneix a tots amb un sol nom: MARIA.
És un fet que la gent ve aquí, perquè són unes jornades especials de conversió vingudes pel testimoni dels pelegrins i presència viva de Maria.

14 d'agost, nit a les 11:
Vetlla Eucarística de l'Adoració Nocturna
Dia 15, Matinada:
Continuació de la Vetlla pel jovent i per diverses poblacions.

A les 9: Rosari de l'Aurora i Missa.
A les 12: **MISSA dels MALALTS**
A LA PLACA
A les 2: Dinar de Germanor.
A les 6: Rosari Solemne a la plaça.
A les 9: **NIT DE MARIA**
ON ARRIBA MARIA FLOREIX EL DESERT
Nit d'oració
Nit de cants
Nit de llum
Nit d'amor

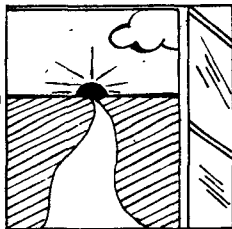
DIA 15 - SORTIDA D'AUTOCARS

POPULACIONS	HORA	LLOC	CONTACTE
TARRAGONA	a les 8 del matí	Plaça Catalunya	A. Domènec - Tel. 212 22
REUS	a les 8 del matí	Plaça Espanya	Pere Sabaró - Tel. 212 22
TORROELLO	a les 8 del matí	Plaça Espanya	E. Vidal - Tel. 212 22
CAMPDEGUARD	a les 8 del matí	Plaça Espanya	Lluís de Jorja - Tel. 212 22
BORJES DEL CAMP	a les 8 del matí	Plaça Espanya	Francesc Miró - Tel. 212 22
ORONDA	a les 8 del matí	Plaça Espanya	Francesc Miró - Tel. 212 22
LEIDA	a les 8 del matí	Plaça Espanya	Francesc Miró - Tel. 212 22
BARCELONA	a les 8 del matí	Plaça Espanya	Francesc Miró - Tel. 212 22

NOTES
Esperem que el dia 15, 16 i 17 de l'agost, els pelegrins de tot Catalunya i de fora de Catalunya, puguin acudir a la gran trobada de la nit de Maria a Vinaixa.

Horitzonts

Noia embarassada

Davant d'una noia soltera i embarassada, que no desitja el naixement del seu fill ni l'estima, no n'hi ha prou que el ginecòleg li digui: "Nena, l'avortament va contra els meus principis religiosos", i l'acomia del seu despatx.

Cal salvar la vida física del fetus, però també la vida moral de la mare. Potser seria millor que el professional en ginecologia li hagués dit: "Si ja has avortat afectivament el fill, perquè no l'estimes, no l'avortis ara físicament. Hi ha qui el desitja, el vol i l'estimarà".

Suggerir-li l'adopció legal.

Hom dirà que no és missió del metge resoldre problemes socials. Tampoc el metge no és periodista, i sovint escriu, a qualsevol organ informatiu del carrer, a favor o en contra de l'avortament.

Tots, metges, advocats, economistes, polítics, creients, veïns i ciutadans, hem de contribuir a salvar la dignitat de la persona humana. I igual persona és el fetus que la noia soltera embarassada.

Francesc Gamissans

LAUDES y VISPÉRAS

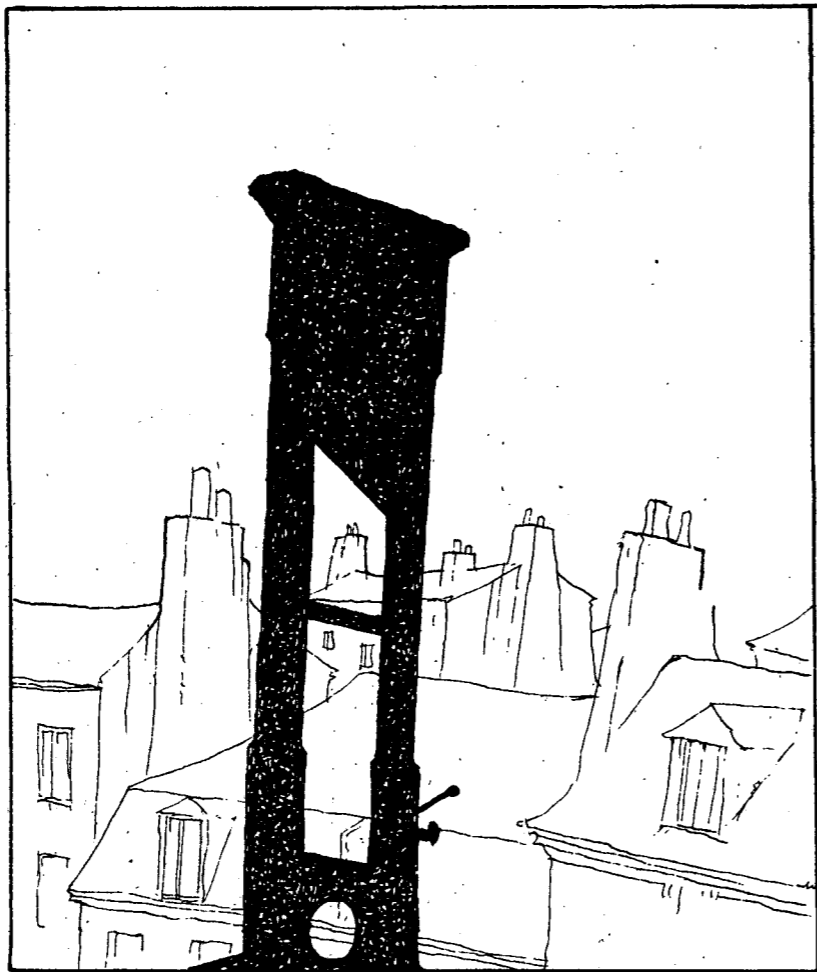
Adaptación al gregoriano.

Por el Mdo. Jaime Sirriá Escoda,
Maestro de Capilla de la Catedral de BARCELONA.

Tot anà pel pedregal durant un bon nombre d'anys:

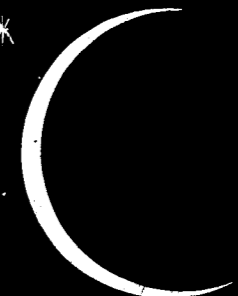
Els ànims es revoltaren i hom anà perdent el control dels esdeveniments i allò que un dia 20 de juny començà amb el "jurament del joc de la pilota" acabà amb la sombra sinistra de la guillotina que aterroritzà a uns i a altres. Rodaren caps, d'aristòcrates fins a revolucionaris. Tothom jugava i la pilota única anava desapareixent. Cada dia neixien pilotes noves que s'escampaven per tot el país i que hom no podia controlar... Anava neixent una nova forma de jugar a pilota que calia encarrilar.

LA TERRA

per: Toni Meneses

És el tercer planeta del sistema solar. La Terra gira entorn al Sol (en un moviment de traslació) a una velocitat mitjana de 29,8 quilòmetres per segon, recorrent una òrbita el·líptica que tarda en efectuar completament uns 365 dies, és a dir, un any. La distància mitja que la separa del Sol és de 149.500.000 quilòmetres. Encara que en el punt de recorregut més allunyat, anomenat afeli és més gran i en el més pròxim, anomenat periheli, és més petit. Per altra banda, la Terra gira entorn al seu propi eix (moviment de rotació) empleant en efectuar una revolució unes 24 hores, és a dir, un dia. La Terra posseeix un satèl·lite natural, la

Lluna, que gira entorn a ella a una distància d'uns 384.000 quilòmetres.

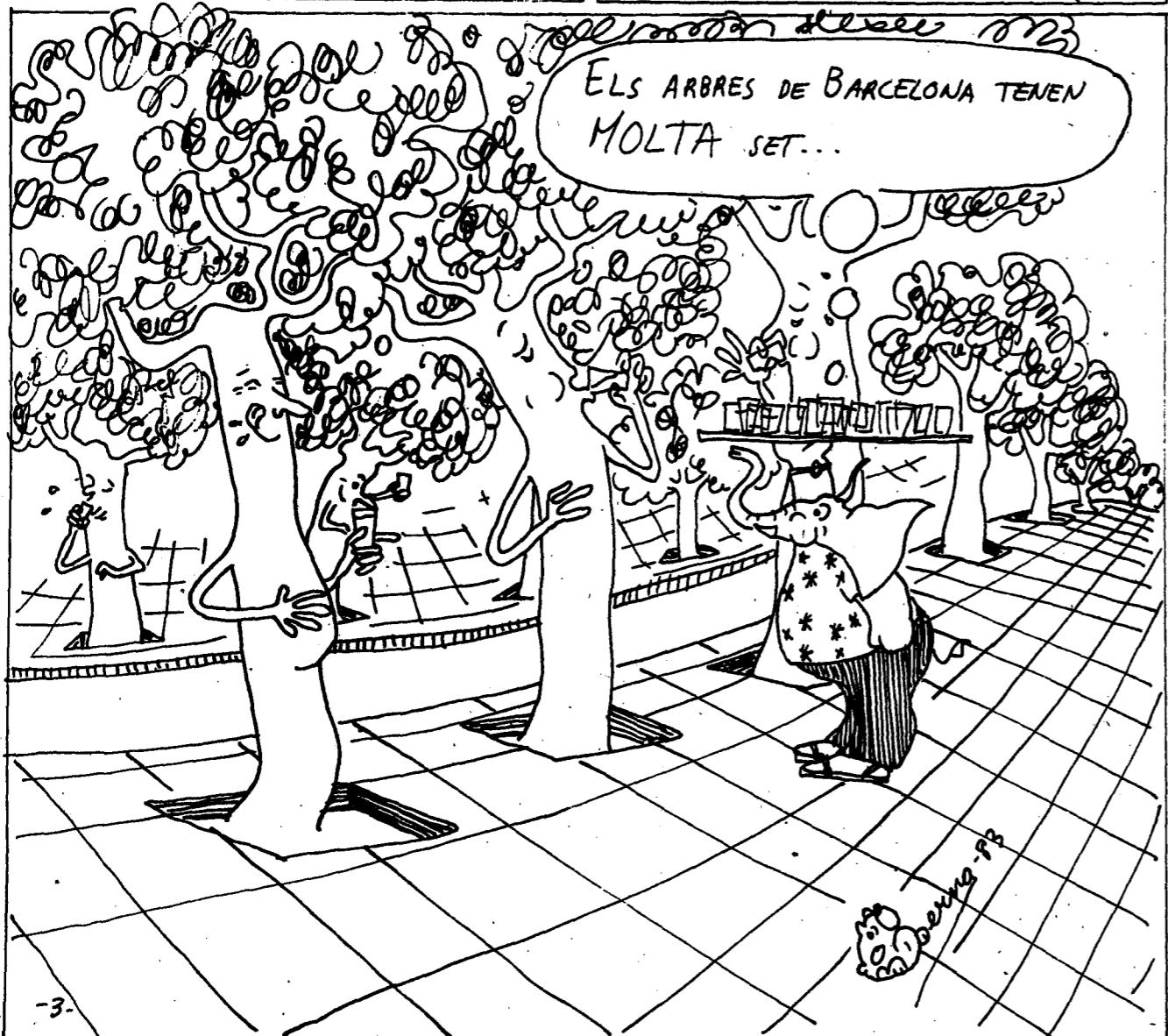
La Terra posseeix una forma d'esfera aplanada pels pols. El seu diàmetre equatorial és de 12.765 quilòmetres, i la seva circumferència de 40.075 quilòmetres. El seu diàmetre polar és de 12.714 quilòmetres. Posseeix una massa total de $5,976 \times 10^{21}$ Tm i una densitat mitja de 5,517 gr/cm³. La seva superfície és de 510.101.000 quilòmetres quadrats, dels quals uns 361.200.000 quilòmetres pertanyen a oceans i mars i pnr 148.901.000 a zones continentals. El seu punt més elevat és el mont Everest (8.882 metres) i més baix es

troba submergit enfront a les Illes Marianes i és la fossa oceànica del mateix nom (10.912 metres sota el nivell del mar).

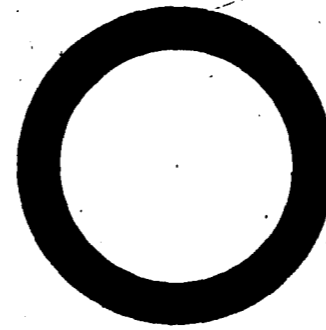
Quan a la seva composició, bàsicament i esquemàticament, està constituïda per diverses capes superposades: Són des d'exterior a l'interior: l'atmosfera, l'hidrosfera, la cortesa terrestre, el mantell i el nucli.

L'edat de la Terra es calcula en uns 4.600 milions d'anys. I respecte a la seva formació no insistirem més sobre el tema, ja que li dedicarem una pàgina no fa gaire, i suposo que ho recordareu.

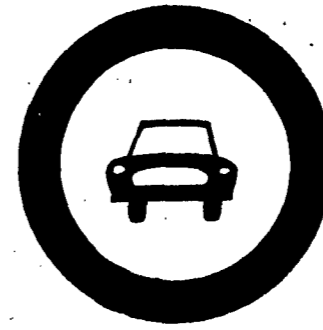
en pepet elefantet

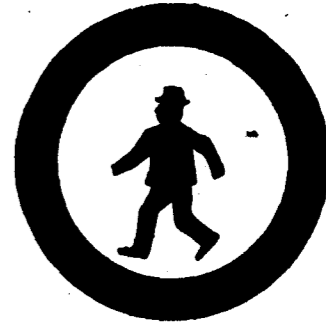
Passatemps

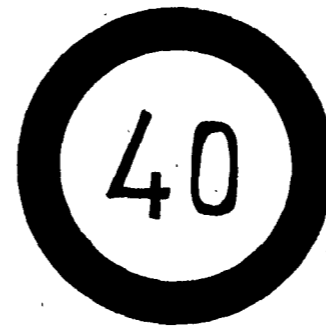
1

2

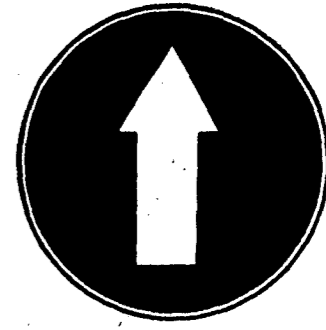
3

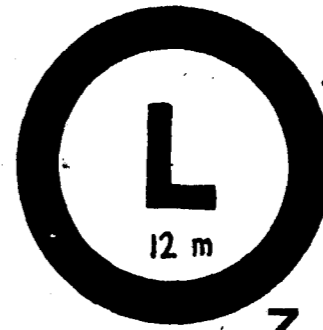
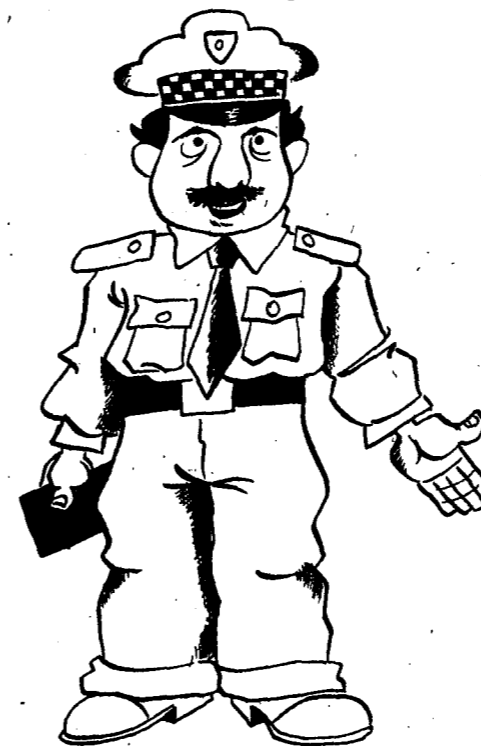
4

5

6

7

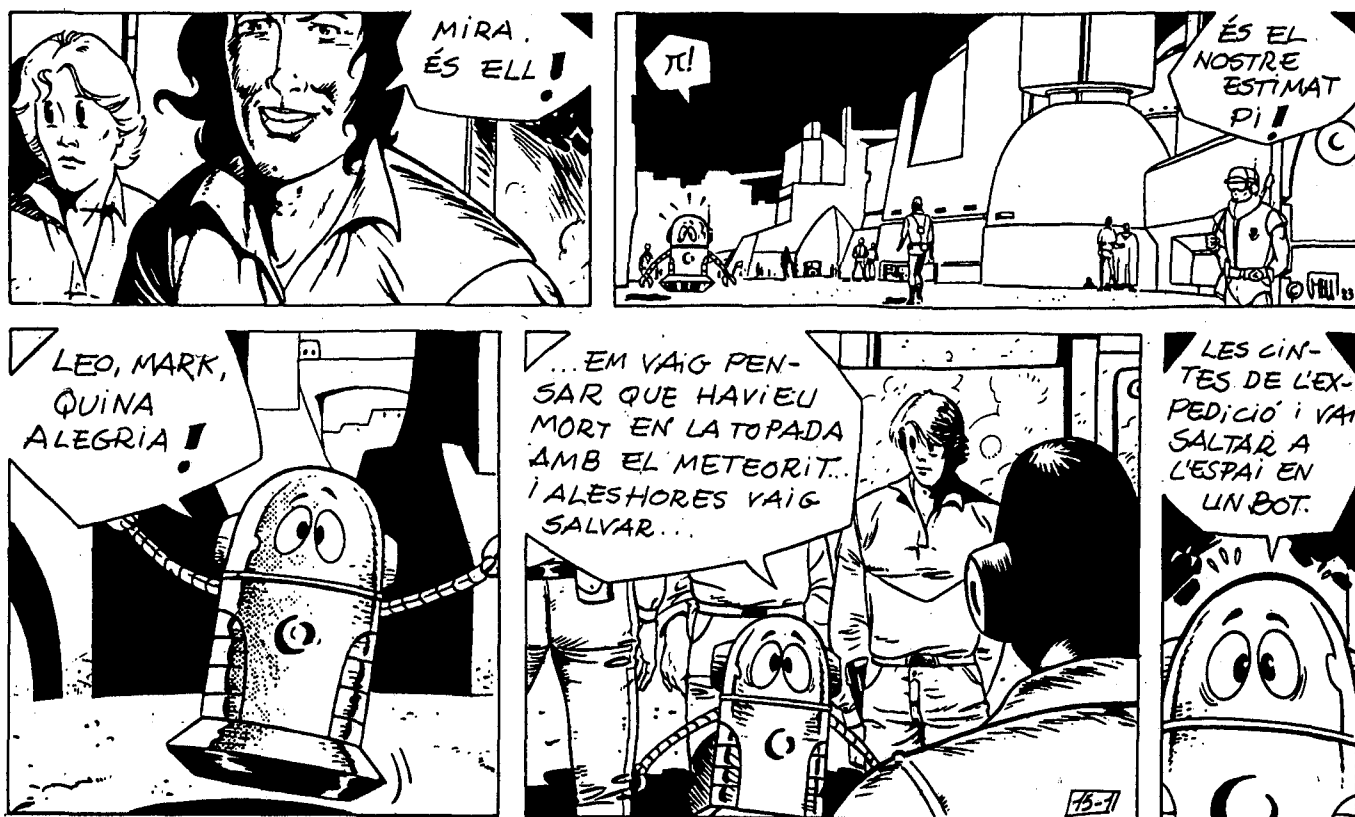

8

¿Sabeu què volen dir aquestes senyals de trànsit?

Sol.:

- 1.- Circulació prohibida.
- 2.- Prohibida circulació d'automòbils.
- 3.- Prohibida circulació de peatons.
- 4.- Límit de velocitat. No es pot passar de la velocitat indicada.
- 5.- Prohibit de girar a la dreta.
- 6.- Sentit obligatori.
- 7.- Límit de la longitud total dels vehicles.
- 8.- Prohibit de fer ús de senyals acústiques.

- CONTINUARÀ -

Encorcats

	1	2	3	4	5	6	7	8
1								
2								
3								
4			●			●		
5		●					●	
6								
7			●	●				
8								

Horizontals: 1. Regressarem, revertirem. 2. Molestarà, capficarà. 3. Els ramats mengen herbes al camp. 4. A.r. Conjunció copulativa. A.r. Terminació verbal. Consonants consecutives. 5. Costa un ull de la cara. 6. Eixiran. 7. Ja no és. Tres romà. 8. Pensarà adormit.

Verticals: 1. Poses catifes. 2. Emirat àrab. Reso. 3. Color de cabell. A.r. al volt del quadre. 4. Compost del nitrògen. 5. Es publica un cop a l'any. 6. Estrany, insòlit. Moltes òperes en tenen una. 7. Ja no ets. A.r. Bras de mar que s'endinsa en terra. 8. Conservava, perpetuava.

L'EIXERIT

ANY IV SUPLEMENT INFANTIL DE "CATALUNYA CRISTIANA"

163

Tots d'excursió

Tota la meua família hem anat a passar uns quants dies a un llogarret de muntanya. A mi m'agraden el mar i la muntanya però em sembla que la muntanya m'agrada més.

Bé, l'altre dia, un grup de famílies organitzarem una excursió de tots plegats a una font molt bonica de la que brolla una aigua fresca, que dic fresca, freda, i bona de debò.

El que us vull explicar és que, entre tanta colla, hi havia persones de totes les edats, és clar. I com que hi ha persones que a la ciutat no caminen mai, perquè es desplacen a tot arreu amb cotxe, amb metro o amb autobús, és clar, estant poc entrenats. M'era meua, quines peripècies! En alguns moments ens vàrem fer un tip de riure, que n'hi havia per llogar-hi cadires. Sort que tothom s'ho va prendre en broma i sense enfadar-se.

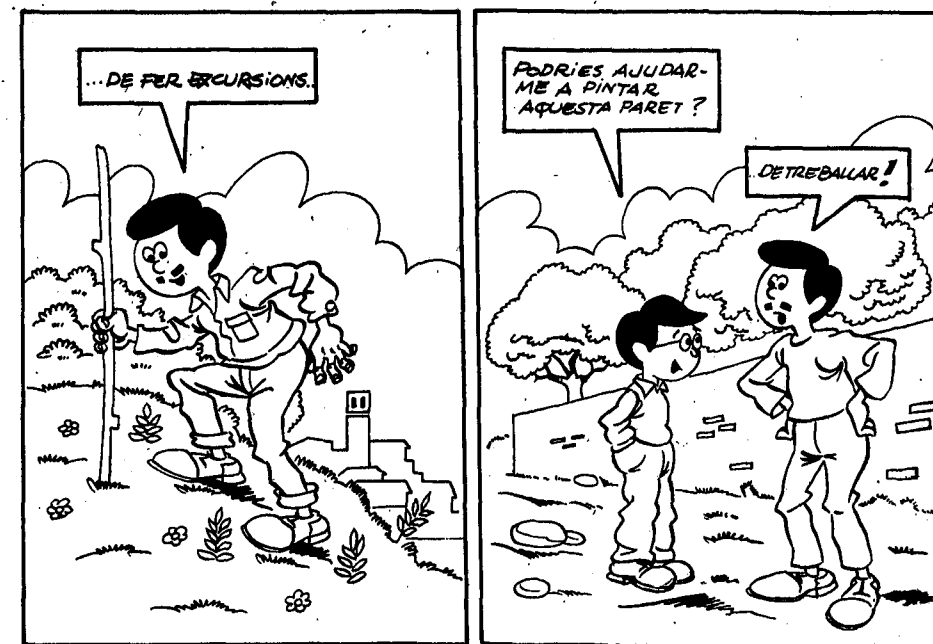
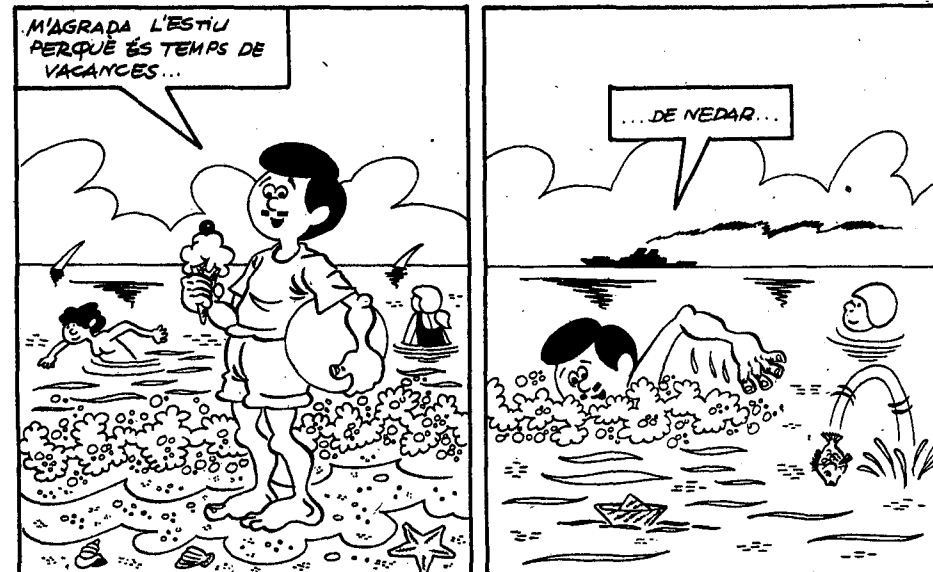
El Sr. Paco, que és alt i gros com una mola, només feia que bufar, i entre bufec i bufec deia: Quina ensarronada, m'havien dit que era un passeig!

La Sra. Florència, tossuda més que tossuda, no volia travessar una riera. Tothom li deia: Sí, dona, posi un peu aquí, un peu allà... Finalment es decidí, xapl, de cul a l'aigua. Aleshores tothom es ficà a dins per a ajudar-la i... remullada general.

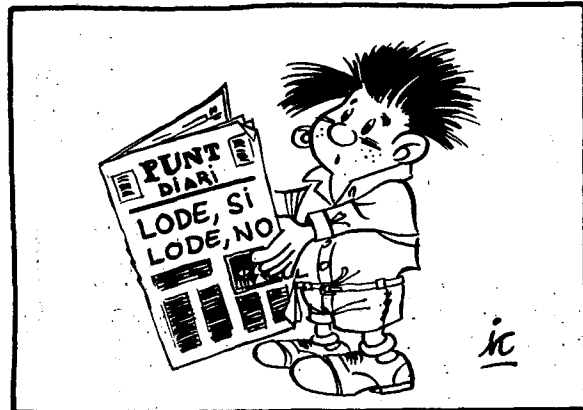
Tothom s'ho prengué bé, la senyora Florència també. Després el pa amb tomàquet i amb pernil, i el vi posat en fresc a la font arrodoniren la festa.

L'Eixerit

EN JOANT EN QUIM

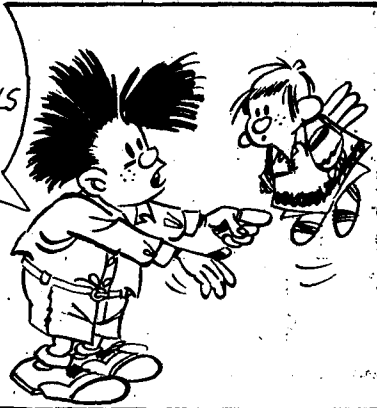
L'ANGELET IGRAÏ

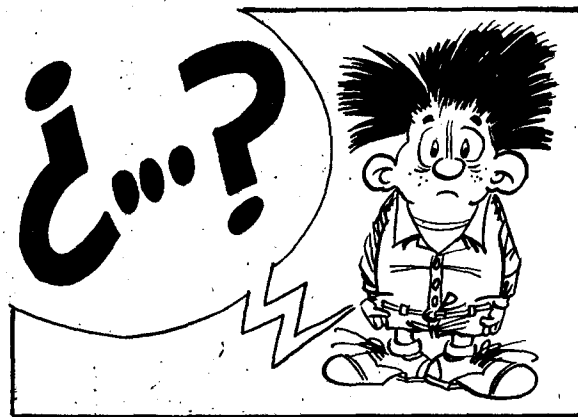
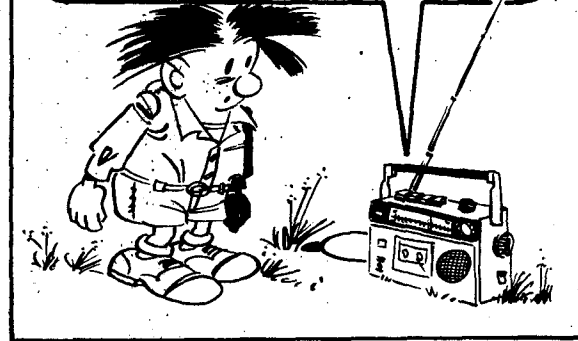
EN CONTRA, NATURALMENT!
 UNA LLEI D'AQUESTES CARAC-
 TERÍSTIQUES ENS COLLOCARIA
 A LES ANTÍPODES DELS
 PAÏSOS DEMOCRÀTICS QUE
 RECONeixEN I PROTEGEIXEN
 ELS DRETS I LLIBER-
 TATS FONAMENTALS DE
 TOTS ELS CIUTADANS...

PERÒ, AQUESTA
 LLEI TREURÀ
 LES "MATES" DELS
 PLANS
 D'ESTUDI?

"...BLA, BLA, BLA, LA LODE, LLEI
 ORGÀNICA DEL DRET A L'EDU-
 CACIÓ, BLA, BLA, BLA... EL MI-
 NISTERI, BLA, BLA, BLA...
 EL SENYOR MINISTRE, BLA,
 BLA, BLA... PRECLARA VISIÓ
 POLÍTICA, BLA, BLA, BLA...
 L'OBSOLET ESTATUT DE
 CENTRES... I BLA, BLA,
 BLA I MÉS BLA, BLA, BLA...
 I RE-BLA, BLA, BLA..."

...MMM...
 EM SEM-
 BLA QUE
 NO...

DONCS,
 QUINA LLEI
 MÉS TONTA.

L'Evangelí del diumenge

Jesús ens parla

Jesús digué als seus deixebles: No tingueu por: el vostre Pare del cel us estima i us donarà la Vida eterna. No tingueu la fal·lera dels diners; més aviat compartiu el que teniu amb els que passen necessitat. Aplegueu-vos un tresor en el cel. On teniu el vostre tresor, hi tindreu el vostre cor.

Estigueu sempre a punt per fer la voluntat de Déu. Felços si us troba sempre a punt de fer el que Ell us demana. L'amo està content

dels bons servidors. Els dons que heu rebut de Déu són molt grans; mireu de correspondre-hi amb generositat.

1. De vegades ser bo costa. Però el cristià no té por de les dificultats, perquè sap que Jesús està sempre prop nostre donant-nos la força del seu Esperit.

2. Això sí, no val a badar. Hem de vigilar perquè l'afany de les coses, no aparti el nostre cor de l'amor a Déu i als germans.

3. Nostre Senyor ens ha estimat i ens estima molt. Cal correspondre al seu amor; així participarem un dia de la Festa eterna del seu Regne.

El mossèn

Cançoner

Fa la la
 Canon (3.v.)
 Jens Rohwer (1949)

la la la la la la, Mu-si-ca, Mu-si-ca, Mu-si-ca,
 Fa la la la la la la la la la la, Mu-si-ca,
 Mu-si-ca, Mu-si-ca, Fa la la la la la la la
 la la, Ar-ti.um su-pre.ma est. Tons i rit.
 mes can-ten el cor ens en-
 des chan-ten-tou jours nous en-
 can-ten, ens encl-sen Ah! Fa la la la
 chan-ten, nous ra-vis-sent.

la la la la la la, Mu-si-ca, Mu-si-ca, Mu-si-ca.
 Fa la la la la la la la la la la, Ar-ti.um su-prema
 est. Jo-ia, jo-ia jo-ia contra-punt a-legre
 Joy-eux joy-eux joy-eux contre point que fu-se
 Ah! tu ens trans-por-tes a l'ar-mo-ni-
 nous trans-por-tes de har-mo-ni-
 a, a l'ar-mo-ni-a, a l'ar-mo-ni-a
 a, de har-mo-ni-a, de har-mo-ni-a!

La Bíblia a l'abast

Abraham, peregrí de la fe

(He 11:1-2.8-19)

Reprenem avui la lectura de la carta als cristians hebreus, que anirem llegint a la segona lectura durant quatre diumenges seguits. Així s'acabarà la proclamació d'aquest escrit de l'església primitiva i que, a part d'aquests quatre fragments i del que llegim el quart diumenge d'Advent d'aquest cicle C, la resta és proclamada en el leccionari de la missa dominical corresponent al cicle B.

El c. 11 d'Hebreus comença la quarta secció de la carta. Vol ser la conseqüència lògica del que l'autor ha exposat en les seccions precedents del seu escrit, sobretot de cara a animar els cristians a posar en pràctica allò que es desprèn de la doctrina sobre el Crist, gran sacerdot, fidel i compassiu. Si el cristià ha de ser com Jesucrist, és precís que sigui també fidel —home de fe i d'obediència a Déu— i resistent enfront dels sofriments que la vida comporta i els que la seva condició de cristià li exigirà.

La fe és certesa

Què vol dir creure? L'autor no ens

dóna una definició científica de la fe. Però en el v. 1 ens descriu com la vida cristiana obeeix a una seguretat, que no és de l'ordre físic, però que no per això deixa de ser més segura, que consisteix en la profunda i íntima convicció que Déu no falla en les seves promeses i que, doncs, si ens mantenim fidels a ell posseïm els béns que Déu ens ha promès. La fe, doncs, no es cap il·lusió que més o menys tranquil·litzi la vida del cristià amb promeses utòpiques. La fe és certesa. Que és una mena de possessió anticipada d'allò que esperem, o una mena de visió d'allò que encara no podem veure. Ja que els fets històrics que serveixen de fonament i de vitalitzador de la fe cristiana —la mort salvadora de Jesús i el seu sacerdoti etern— són veritables realitats que donen confiança i seguretat al creient.

Els antics, recordats a l'Esclat, són magnífics exemples de creients. El c. 11 passa revista als grans creients de l'Antic Testament. En el primer grup hi desfilen Abel i els patriarques d'abans del diluvi. En la segona corrua ens són presentats Abraham i els grans patriarques que es troben a les arrels del poble escollit i foren depositaris de les promeses de Jahveh. Finalment apareix Moisès i, com en un

ràpid inventari, els jutges, David i els profetes. En acabar, però, la gran desfilada, l'autor ens adverteix, que malgrat l'elogi que de tots ells fa l'Esclat, cap d'ells no arribà a posseir les promeses, perquè Déu, que ens tenia preparada a nosaltres una sort millor, no volia que ells les obtinguessin sense nosaltres (vv. 39-40), ja que el compliment de les promeses de Jahveh és Jesucrist, en el qual nosaltres creiem i esperem.

El cristià, pelegrí incansable vers Déu

La nostra lectura se centra en l'exemple d'Abraham, que, cridat per Déu, obeí a la invitació d'anar-se'n a la terra que havia de posseir en herència (v. 8). El pare dels creients, el gran patriarca Abraham, ens és presentat com l'encarnació viva del que ha de ser el cristià: peregrí incansable cap aquella ciutat ben fonamentada, que té Déu mateix com arquitecte i constructor (v. 10). El peregrinatge d'Abraham no és únicament per uns territoris que Déu li assenyalava i en els quals el patriarca hi vivia com a foraster, sinó pels viaransys de la seva pròpia vida,

recorreguts amb fe i amb esforç constant sempre a la recerca de Déu. Així, gràcies a la fe, es veu convertit en pare d'una descendència tan nombrosa com les estrelles del cel i com els grans de sorra de les platges de la mar (v. 12b). Així també, gràcies a la fe, travessà victoriós la prova del sacrifici del seu fill, perquè Abraham confiava que Déu seria prou poderós per a ressuscitar un mort (v. 19a).

La peregrinació d'Abraham és una marxa sense retorn. Vet aquí l'exemple viu de l'anti-instal·lació. Sempre endavant, sense tornar mai enrera, guiant-se únicament per la paraula de Déu i amb la fe al sarró. Aspirava a trobar una pàtria millor, una pàtria celestial. Per això Déu no s'avergonyia d'anomenar-se el seu Déu, ja que els tenia preparada una ciutat (v. 16). L'itinerari d'Abraham pot ser una bona imatge del camí del cristià: atent sempre a la veu de Déu, dialogant constantment amb ell per la pregària, confiant en la força del Senyor que el mena, disposat a vèncer totes les obscuritats i totes les dificultats, sempre a la recerca de Déu que veu en els signes dels temps.

Josep M. Aragonès

Cultura científica

"... a fi que els tresors fins ara guardats en les torres d'ivori dels laboratoris científics esdevinguin patrimoni cultural de tots."

Antonino Zichichi

Ressò de la teoria de Darwin

Els 1250 exemplars de la primera edició de "L'Origen de les espècies es van exhaurir tan de pressa (en pocs dies, o potser en un de sol segons diuen alguns), perquè hi havia un ambient ben disposat, molt interessat per les noves idees, i no tan sols entre els naturalistes sinó també entre altres ambients científics i alguns no tan científics. Per una banda el liberalisme hi veia el fonament científic de com podia considerar-se una llei natural la doctrina de la lliure competència i el marxisme hi trobava la seva pròpia base històrico-natural: De Marx sabem que (encara que sigui llegenda el que diuen alguns que encomanà a Engels que anés a fer cua a la llibreria el dia que sortí l'edició de l'obra) certament s'hi va entusiasmar: "És el llibre que conté el fonament, des del punt de vista de la Història Natural, per al nostre treball" diu en una carta de 1860, i el 1867 va enviar un exemplar dedicat del seu "Das Kapital" a Darwin (que, per cert, es conserva tan íntegre a la biblioteca del savi anglès que sembla que aquest ni es va molestar a fullejar-lo). I, per una altra

banda, hi havia els no pocs interessats en conèixer la nova teoria per a criticar-la i rebutjar-la.

Per això les polèmiques foren abundoses. Ara bé, els que més aplaudiren i defensaren aferrissadament l'evolució darwiniana eren els de mentalitat materialista i atea; hi veien una confirmació de la seva manera de pensar, cosa que els feia actuar apassionadament. Avui parlarem dels dos d'aquests que més sobresortiren en vida de Darwin com a propagandistes de les seves idees, l'un a Anglaterra i l'altre a Alemanya.

Thomas Henry Huxley (1825-1895)

Fou tan fidel seguidor i enardit lluitador per la causa darwinista que ell mateix s'anomenà l'"agent general del darwinisme" i el "bulldog de Darwin". Va néixer a Ealing, suburbi de Londres, fill d'un humil mestre d'escola i tingué una infància difícil; però gràcies a la seva capacitat de treball als 17 anys aconseguí d'entrar a un Hospital on cursà els estudis de medicina, que va acabar el 1845. Entre 1846 i 1850 va viatjar a Oceania de metge de l'exèrcit. Havent llegit el llibre de

Darwin s'hi entusiasma i se'n convertí en defensor acèrrim. Darwin, pel seu caràcter, no va acceptar mai cap disputa en públic ni cap polèmica, però les conferències que donà Huxley i les polèmiques en què intervingué es feren famoses. El "bulldog de Darwin" s'atrevia a tot i contra tots, encara que fossin bisbes o ministres del govern. La polèmica més cèlebre fou la que sostingué amb el bisbe anglicà Wilberforce: en ella aquest li preguntà irònicament si descendia del simi per part de pare o per part de mare, i ell contestà desdenyosament que si pogués triar per avantpassat entre una mona o un home que introduïa una tal pregunta en una discussió científica, sens dubte escolliria la mona.

Huxley fou decisiu per a l'expansió del darwinisme al Regne Unit, però... li va donar un caràcter totalment ateu.

Ernst Heinrich Haeckel (1834-1919)

Més darwinista que Darwin va crear a Alemanya una llar espiritual per a la "Teoria de la descendència", com allí s'anomenava el darwinisme. Va néixer a Postdam. Son pare era funcionari de l'exèr-

cit prussià i va poder donar al seu fill una acurada educació. Com Huxley també cursà els estudis de medicina. Després va formar part d'una expedició zoològica al Mediterrani i en publicà uns treballs que li valgueren ésser proposat per a la càtedra d'Anatomia comparada de Jena.

A partir del 1863, en què exposà el darwinisme a un congrés científic, és el propagandista més exaltat i fogós de l'evolucionisme. I més radical que Darwin, sobre tot en el que toca l'origen de l'home. Tres llibres, sobretot, de gran èxit editorial, divulgaren les seves idees: "Història Natural de la Creació" ("Natürliche Schöpfungsgeschichte", 1868), "Origen de l'home" ("Anthropogenie", 1874) i "Els enigmes de l'Univers" ("Die Welträtsel", 1899). Per a confirmar l'evolució recorregué també a l'embriologia i va enunciar la "llei biogenètica": "L'ontogènesi és una recapitulació de la filogènesi", és a dir, l'embrió d'un ser en el seu desenvolupament recorre compendiadament aquelles formes per les quals passaren els seus avantpassats evolutivament al llarg dels segles, per exemple: l'embrió d'un mamífer primer és com un peix, després com un am-

fibi, a continuació com un rèptil, per acabar essent mamífer. Aquest principi ha estat molt discutit i no és pas admès per tots els biòlegs.

Haeckel, a més de polemista com Huxley, era també dogmàtic, i això li donava ascendència sobre les masses. La seva influència fou doncs molt gran i Alemanya es convertí en una segona pàtria del darwinisme. Però... malauradament Haeckel era també materialista i li donà un encuny completament ateu. Fins i tot va ficar-se en filosofia elaborant un sistema filosòfic, que ell anomenà "Monisme" i que no és més que un materialisme groller, en el seu llibre "El monisme com enllaç entre Religió i Ciència".

El segell d'ateisme que els primers divulgadors de la doctrina sobre l'evolució dels vivents li van donar fou la causa de les prevencions amb què molts creients es miraren aquesta teoria, a més, és clar de la idea que calia interpretar la Bíblia literalment.

Però de mica en mica es va anar aclarint la cosa, gràcies a noves troballes científiques, que exposarem en els propers articles.

Francesc Nicolau
Professor de la Facultat de Teologia

TREBALL

Oferiments

SRA. "CANGUR"
O tenir cura d'ancians.
Contracte mercantil.

ASSESSOR
D'indústries tèxtils.
Contracte mercantil.

VENEDOR
De nivell o cap de vendes béns industrials.
INEM 18.808.007

ADJUNT
A gerència amb molta experiència.
Contracte mercantil.

AUXILIAR
Administrativa.
INEM 31.282

PINTOR
Decorador-estucador.
Contracte mercantil.

CONSULTOR-
Analista d'empreses amb gran experiència.
Contracte mercantil.

AUXILIAR
administratiu.
INEM 109.678.

ADMINISTRATIU
Expert, amb alemany i francès.
Contracte mercantil.

APARELLADOR
Contracte mercantil.

ADJUNT
A Direcció, comptable o cap de magatzem.
INEM 40.006

S'OFEREIX
secretària de direcció.
INEM 21.089.846.

DEPENDENTA
Administrativa.
INEM 43.463.

SOTS-DIRECTORA
O responsable d'un departament, encarregada d'una botiga, relacions públiques, assistenta social.
INEM 0/4.119.321.

AUXILIAR
Administrativa en pràctiques matins.
INEM 31.705.

CAP
De vendes o cap de magatzems.
INEM 18.533.853.

DIRECTOR
Comercial sector auxiliar Construcció i Béns d'equip.
INEM 15.730.426.

GERENT
O executiu d'alt nivell.
Contracte mercantil.

CAP ADMINISTRATIU
INEM 14.367.157

DIRECTOR-GERENT
O director-industrial amb experiència. Contracte mercantil.

DIRECTOR
De fàbrica de productes químics.
Contracte mercantil.

AUXILIAR
Administrativa.
INEM 34.788.

AUXILIAR
Comptable; facturació, caixa, etc.
INEM 1.820.056.

AUXILIAR
Comptable administratiu només matins.
Contracte mercantil.

VIATJANT
Especialitzat en material audiovisual.
Contracte mercantil.

AUX. ADMINISTRATIVA.
INEM 18.882.454.

ESPECIALISTA
En comptabilitat analítica, planificació financera, costos, control de gestió i coneixedor temàtica fiscal.
Contracte mercantil.

ADMINISTRATIVA-
Recepcionista amb experiència.
INEM 17.448.822.

ESTUDIANT
Darrer curs lleis només matins.
Contracte mercantil.

ADMINISTRATIVA
Molt acostumada tracte amb públic.
INEM 20.758.352.

ENGINYER SUPERIOR
Amb experiència en Direcció. INEM 20854001.

AUXILIAR
Administratiu només matins.
INEM 32.375

GERENT
Amb experiència. Contracte mercantil.

CAP ADMINISTRATIU
Contracte mercantil.

ASPIRANT
Amb estudis administratius.
INEM 80923.

DEPENDENT BOTIGA TÈXIL
O gestió carrer i despatx.
INEM 21.472.631.

ESTUDIANT ECONÒMIQUES.
Experiència en redacció, cobor, calculadora i mecanografia. INEM 134.137.

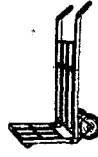
EXPERIÈNCIA.
En taquí-mecanografia, amb domini calculadora.
INEM 2.179.

PERIT INDUSTRIAL TÈXIL
amb experiència
INEM - 16.936.739.

ADMINISTRATIU
auxiliar comptable i caixa.
INEM 19.475.446

Gerents interessats en algun candidat truqueu a l'Associació Cristiana de Dirigents. Tels. 319 77 21 - 318 79 77.

Varis

CARRETONS metàl·lics, extens assortiment.
J. PLANAS
Princesa, 53 - Barcelona-3
Telèfon 319 71 84

RUIXADORS per vinyes, fruiters i horts
J. PLANAS
Princesa, 53 - Barcelona-3
Telèfon 319 71 84
Llibres, eines i material per jardineria i horticultura

Vendes

Apartado de Correos 35
VENDA DE XALETS I APARTAMENTS en els millors indrets de L'Escala (Costa Brava). Preus interessants. FINQUES GUANTER (A.P.I.) Avinguda Ave Maria, 7. Tel. (972) 77.02.72

Si voleu anunciar, ompliu la BUTLLETA D'INSERCIÓ a base d'una lletra per quadrat, deixant un espai en blanc entre cada paraula, i envieu-ho, junt amb un taló nominatiu de l'import total del vostre anunci a CATALUNYA CRISTIANA, carrer València, 244, 2on. Barcelona-7.

NÒM _____

ADREÇA _____

POBLACIO _____ Tel _____

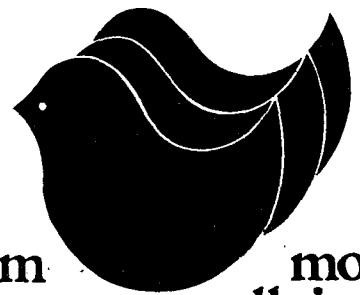
PREU LINIA

_____	50 ptes.
_____	100 ptes.
_____	150 ptes.
_____	200 ptes.
_____	250 ptes.
_____	300 ptes.
_____	350 ptes.

Calculeu l'import que haureu d'abonar multiplicant el preu de l'anunci pel nombre d'insercions.

MES ..... SETMANES .....

Adjunteu un taló o gir postal a nom de CATALUNYA CRISTIANA, carrer València, 244, 2on., Barcelona-7, amb 48 hores d'antelació.

Si som molts
els que lluitem
per la Justícia
seran molts els que
tindran Pau.

Si vols informar-te, adreça't a: JUSTÍCIA I PAU
Rivadeneira, 6, 10è.
Barcelona-2
Tel. 317 61 77

u de tot un poble

REPRESENTACIONS DE L'ASSUMPCIÓ, DE LA SELVA DEL CAMP

l'espectador sobre la figura actuant en cada moment. El conjunt de l'obra és com un retaule vivent.

—Qui finança les despeses?

—Efectivament, les despeses han estat molt crescudes, ja que amb els pocs anys que portem representant aquest misteri, hem hagut de fer el vestuari, construir les plataformes i grades, actualment estem adquirint tot l'equip de lluminotècnia. Enguany també hem emprès l'edició del text... tot plegat és força quantios, ja que anyalment voreja el mig milió de pessetes. Tenim el patronatge de la Conselleria de Cultura de la Generalitat de Catalunya, de la Diputació de Tarragona i l'Ajuntament de La Selva del Camp, i la col·laboració de la Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvis, la Coope-

rativa Agrícola i la Caixa Rural de La Selva del Camp, i de l'Òmnium Cultural.

Els dirigents de la representació de l'"Assumpció de Madona Santa Maria" ens diuen que apart de la gent de la vila, vénen, entre les dues representacions dels dies 14 i 15 d'agost, unes mils dues centes persones, procedents de totes les comarques de Catalunya. També ens comenten que s'ha plantejat la qüestió de representar l'obra teatral fora de La Selva del Camp, com es ara, a Tarragona o a Barcelona, però que fins ara hi ha un acord entre ells de no sortir de casa, i aquest acord volen que es mantingui. La nostra conversa gira vers si aquesta obra teatral pot esdevenir un instrument catequètic, entenedor al poble d'avui, tant referent al contingut del text teològic com el seu símbol litúrgic.

—En aquest sentit hem tingut la sorpresa de comprovar que el nostre "misteri" arriba a la gent molt directament. Ens referim no solament als creients, sinó també a les persones indiferents i fins i tot allunyades de la fe. El text ha resultat ésser un instrument catequètic excepcional degut a la presentació planera, però profunda; plàstica, però densa del misteri de l'Assumpció de la Mare de Déu. Ai-

xò té una traducció en la manera com nosaltres interpretem aquesta obra: el vestuari, la lluminositat, l'escenificació... Tot plegat la fa molt pròxima a una acció paralitúrgica. El missatge, doncs, arriba al poble amb tota fidelitat.

Fins aquí, els que ens han manifestat a C.C. els amics Camil Ferrater i Estivill, Josep Roig i Ribes i Armand Puig i Tàrrac, director del

conjunt, lector del paper de Jesús, i director musical, respectivament.

I ens resta el felicitar-los pel seu esforç. Perquè és gaire corrent en el temps actuals gent amb sensibilitat capaç d'emprendre una tasca d'un abast tan cristià com la que duen a terme a La Selva del Camp.

Oriol Camps

ESGLÉSIA PARROQUIAL DE
SANT ANDREU APOSTOL
LA SELVA DEL CAMP

Diumenge, 14 d'agost a les 10'30 de la nit
Dilluns, 15 d'agost a les 8 de la tarda

Representació de l'Assumpció de Madona Santa Maria

text anònim
del segle XIVe

musicat segons
la consuetud

patronatge del Grup de Teatre
de la Defensa Agrària i de la
Schola Cantorum Parroquial

reserva d'entrades: telèfons 84.42.14 i 84.44.64

Madrid

Amb predomini de les dones sobre els homes

El vint-i-nou per cent assisteix a Missa

L'Oficina d'Estadística i Sociologia de l'Església a Espanya ha fet públic els resultats de l'estudi sobre compliment dominical que va acordar la Conferència Episcopal. En l'informe s'explica el procés tècnic seguit per garantir la fiabilitat dels resultats, característiques de l'estudi etc.

Durant el maig i juny de l'any 1982, es va realitzar en quaranta dues diòcesis espanyoles una enquesta pel recompte d'assistents. S'adverteixen algunes llacunes importants: cap de les diòcesis basques va realitzar l'enquesta, sols dues diòcesis (Lleida i Urgell) la feren a Catalunya i manquem també algunes d'Andalusia i de la resta d'Espanya.

De les tres fases que preveu l'estudi: recompte d'assistents, característiques sociològiques i motivacions, s'ha realitzat ara la primera: el recompte d'assistents i per a més endavant s'han deixat les altres dues fases.

Les dades

L'Estudi destaca que el 76 per cent de les misses dominicals se celebren en diumenge i el 24 per cent, els dissabtes a la tarda.

El nombre d'assistents per missa dona una mitjana de 129

Cent vint-i-nou assistents per missa, promig a nivell estatal.

fidels, variant sensiblement aquest nombre segons el nombre de misses en cada diòcesi i altres característiques.

Així, a la diòcesi de Jaén la mitjana és de 235 fidels, en la de Salamanca 212, membres

de Salamanca 212, mentre que a la d'Urgell és de 65 i a la de Jaca 63.

Per sexes, el 64,85 per cent és de dones i el 35,15 per cent d'homes.

L'assistència

L'estudi de l'Oficina d'Estadística explica el valor que ha de donar-se a les dades d'assistència com a indicatiu de religiositat i adhesió.

La població de les 43 diòcesis estudiades (inclòs el Vicariat General Castrense) dona un total de 23.445.597, dels que es consideren catòlics 22.637.339 (el 96,55 per cent). Fet l'habitual descompte de menors, malalts i invàlids, el total d'assistents representa el 29,08 per cent d'assistència dominical.

En aquest total de les 42 diòcesis estudiades es donen notables diferències. Les diòcesis de més alt percentatge són Astorga (56 per cent); Ciudad Rodrigo (56 per cent); Palència (54 per cent); Sigüenza (53 per cent); Burgos (52 per cent); Osma (51 per cent); Lleó (50 per cent); Lugo (50 per cent).

Per sota de la mitjana nacional apareixen Albacete (27 per cent); Almeria (17 per cent); Cadis (15 per cent); Canaries (20 per cent); Cartagena (25 per cent); Ciudad Real (25 per cent); Jaen (24 per cent); Madrid (22 per cent); Mallorca (24 per cent); Sevilla (16 per cent); Urgell (28 per cent); València (19 per cent) i Saragossa (27 per cent).

L'estudi ofereix també altres dades, com són els índexs de relació entre habitants per sacerdots, assistents per missa i percentatge d'assistència, dades d'indubtable interès pastoral que hauran d'ésser avaluades tant a nivell nacional com diocesà.

Vietnam

Creixents dificultats per a l'Església

HONG KONG.— Les últimes notícies sobre l'Església en el Vietnam, que han arribat a Hong Kong, assenyalen que les dificultats són creixents. El Govern aprofita qualsevol oportunitat, per limitar les activitats pastorals; el Cardenal arquebisbe d'Hanoi i nombrosos sacerdots es troben sota segrest domiciliari i l'Arquebisbe coadjutor de l'antic Saigon ha estat novament segrestat.

Els catòlics se senten discriminats a causa de la seva fe religiosa.

Xina

Quatre jesuïtes condemnats a severes penes de presó

HONG KONG.— Han arribat a Hong Kong notícies procedents de la Xina Popular, segons les quals es confirma la informació, que quatre jesuïtes han estat condemnats, a Xanghai, a severes penes de presó, als quinze. Entre els condemnats, les edats dels quals són de seixanta sis a vuitanta anys, es troba el pare Estanislau Shen Bai-Shun, octogenari, que ha estat condemnat a 10 anys de presó. Els condemnats han estat acusats de mantenir relacions amb països estrangers, posar en perill els drets i la seguretat de Xina, difondre rumors falsos i instigar el poble a la subversió.

Itàlia

El nou diàleg se celebrarà el 6 de setembre a Venècia

Catòlics i anglicans cerquen camins de la unitat

VENÈCIA.— El nou diàleg internacional catòlic-anglicà, destinat a acabar amb tots els obstacles que queden, per a la unitat de les dues esglésies, celebra la seva primera reunió a Venècia, Itàlia, del 3 d'agost al 6 de setembre.

En una conferència de premsa a Londres, els bisbes catòlics i anglicans que presidiran conjuntament la nova Comissió Internacional Anglicana-Romana catòlica (ARCIC II) anunciaren la composició de la comissió i els primers temes que probablement es tractaran.

La justificació, l'eclésiologia —la comprensió del que és l'Església—, i qüestions morals seran probablement els primers temes a tractar, va dir el bisbe anglicà de Kensington, co-president de la Comissió.

Monsenyor Murphy-O'Connor, bisbe d'Arundel i Britghon, co-president catòlic, va dir que ARCIC II també tindrà en compte la necessitat d'unes

relacions més íntimes amb d'altres Esglésies, a més de les dues directament implicades en el diàleg.

ARCIC II anirà més enllà de la tasca d'ARCIC I, Comissió que completà el seu mandat l'any 1981, després de dotze anys de treball, arribant a acords importants en afers doctrinals referents als sagraments, al ministeri i a l'autoritat en l'Església.

La nova comissió assegura la continuïtat amb l'antiga, en comptar amb tres membres en cada grup que participaren en l'ARCIC I. Però en contrast amb ARCIC I, ARCIC II inclou dones i teòlegs del Tercer Món entre els seus membres.

En relació amb l'assoliment més ampli de la unitat cristiana dins del que se desenvolupa el diàleg catòlic-anglicà monsenyor Murphy-O'Connor ha manifestat que "la immensa majoria dels cristians" volen que les Esglésies, "es moguin vers una unitat corporada visible". Igual que ARCIC I, ARCIC II tindrà un observa-

dor consultor del Consell Mundial de les Esglésies, afegint que la visita del Papa Joan Pau II el propassat any a Canterbury, centre mundial de la Comunió Anglicana, va donar un "extraordinari i meravellós" impuls al seu treball.

La nova Comissió en els seus treballs ha d'incloure un estudi de tot allò que impedeix el reconeixement mutu dels ministeris, concretament l'ordenació sacerdotal de dones, no acceptada per l'Església Catòlica; recomanar passos pràctics per a procedir a la restauració de la comunió total entre ambdues Esglésies i valorar les respostes d'ambdues Esglésies a les conclusions de l'anterior Comissió (ARCIC I); segons vagin arribant.

Encara que els membres de l'ARCIC II tenen una procedència geogràfica més diversa que els de l'ARCIC I, la representació més àmplia l'ostenta Anglaterra.

L'Índia

El millor centre per a subnormals és catòlic

BOMBAI.— Ha arribat a Madrid la Mare Maria Dolors Tena, de les Esclaves del Sagrat Cor de Jesús, que fa dotze anys va fundar, en un suburbi de Bombai, un centre per a subnormals. Actualment, el departament de Benestar Social de l'Índia considera a aquest Centre com el millor de tot el país. Té 100 alumnes i, des de fa uns anys, compta també amb un Centre de Formació Professional, en el que els alumnes mes capacitats aprenen oficis que els permet guanyar el seu propi salari.

Bèlgica

Creix el Seminari de Brussel·les

BRUSEL·LES.— El Seminari diocesà de Malinas-Brussel·les on es formen els futurs sacerdots de la part francòfona de la diòcesi, obrirà un segon local. En augmentar el nombre de seminaristes, l'immoble del centre de Brussel·les resulta insuficient, i per això s'instal·larà, a Ottingnies-Louvain-la-Neuve la secció per als estudiants de filosofia, quedant els estudiants de teologia a la capital.

La Sardana i la Dansa

Aplecs de sardanes pel mes d'agost

Dia 7: Falset (Priorat), matí i tarda, cobles a designar.

Dia 14: Botarell (Baix Camp), matí i tarda als jardins de la Font Vella, cobla La Principal del Camp.

La Figuera (Priorat), matí i tarda a l'ermita de Sant Pau, una cobla.

Portbou (Alt Empordà), matí i tarda a la Rambla, vora el mar, cobles Ciutat de Girona, La Principal del Llobregat i La Principal de Barcelona.

Sant Llorenç de Cerdans (El Vallespir), matí i tarda al camp d'esports, cobles Mediterrània, La Principal del Rosselló i Els Unics.

Dia 15: L'Espluga de Francolí (La Conca de Barberà), matí i tarda a la plaça Montserrat Canals, una cobla.

Dia 21: Comudella del Montsant (Priorat), matí i tarda a la plaça de la Vila, una cobla.

Sant Feliu de Pallerols (La Garrotxa), matí i tarda els arbres d'en Casals, cobles Mediterrània, La Principal del Llobregat i Foment de la Sardana.

Vilanova d'Escornalbou (Baix Camp), matí i tarda al Pla de la Premsa, cobla La Principal del Camp.

Dia 28: Montagut (Garrotxa), aplec de muntanya al Santuari del Cos.

El Vendrell - Comarruga (Baix Penedès), matí i tarda a la plaça

Germans Trillas, una cobla.

Gandesa (Terra Alta), matí i tarda a la plaça del Comerç cobla Reus.

Perelada (Alt Empordà), matí i tarda a la Pineda del Casino, cobles Mediterrània, Miramar i La Principal del Llobregat.

Esbarts catalans a l'estranger

En aquests primers dies d'agost alguns esbarts es troben realitzant actuacions o gires a diferents països europeus.

L'Esbart Dansaire Sant Isidre, de l'Hospitalet de Llobregat, haurà tornat ja de la seva visita a França, al festival d'Amistat i Folklore de Montignac.

També l'esbart Joventut Nostra ha estat al Festival de Bollswaard, a Holanda.

L'esbart Dansaire d'Arenys de Munt actua a França, concretament a París, dels 27 al 29 de juliol.

L'esbart Egarenc es troba realitzant una gira artística per terres de Txecoslovàquia, i l'Esbart Sant Cugat la realitza a la nació búlgara.

Aquestes dues últimes sortides són promogudes per Les Jornades Internacionals Folklòriques de Catalunya (JIF-Catalunya), dintre el programa d'intercanvi folklòric que ha iniciat enguany. **JOSEP VENTURA**

Cuina

6 Tassetes d'arrós	200 grs. de pèsols
100 grs. de llard	1 ceba gran
200 grs. de carn de porc picada	3 tomàquets madurs,
25 grs. de "moixermons"	all, julivert i xerès sec.

Coeu l'arrós amb aigua bullent i sal durant dotze minuts, després renteu-lo a raig d'aigua freda i escorreu-lo. Ratlleu la ceba i fregiu-la amb oli i quan estigui ben daurada, afegiu-hi els tomàquets ratllats, després afegiu-hi un gra d'all i julivert picat i un raig de xerès, deixeu-lo coure uns moments. Poseu els bolets en remull durant una estona, canvieu l'aigua un parell de vegades, després ben escorreguts, barrejeu-los amb el sofregit.

Fregiu la carn picada amb una mica de llard i barrajeu-la també amb el sofregit.

Fregiu l'arrós amb llard, espoleu-lo amb una mica de sal. Poseu la meitat de l'arrós en un motlle rodó, damunt el sofregit amb els bolets i la carn i després afegiu-hi el que resta de l'arrós. Aboqueu el motlle a la plàtera i rodejeu-lo amb els pèsols cuïts.

Maria Glòria Muntañola

Costums i tradicions

El drac de Sant Llorenç del Munt

Si passeu pel carrer dels Comtes de Barcelona, de la ciutat comtal, observareu que damunt la porta de sant Iu, a la Catedral, hi ha una representació d'un cavaller occint un drac. Segons la llegenda, el fet donà origen a la comparsa que sobre el tema figurava en la processó de Corpus fins que el bisbe Josep Climent (1766-1775) la prohibí.

Per si algun lector no coneix la història, direm que el drac —o brúvia, com també se'n deia— l'havien dut, els moros, molt petitonet per acabar amb els cristians del Vallès. Els havia inspirat tan mala idea el fet de què els cartaginesos havien utilitzat un animal semblant per a destruir Tarragona.

La fera fou portada a la muntanya de Sant Llorenç del Munt, i entrada dins la cova de Santa Agnès; li deixaren algunes ovelles amb les cames trencades perquè se les cruspís i de tant en tant, n'hi duïen més i fins algun lleó. Sempre trencant-los-hi les potes perquè no s'escapessin i la brúvia tingués carn fresca.

Quan el drac —que era alat— hagué crescut prou i se les pogué heure tot sol, cessà l'alimentació i hagué de campar pel seu compte. Feia tantes malvestats, que el comte Jofre, o Wifred, decidí que hi anés algun cavaller a matar-lo. Com que ningú s'oferia voluntari, ho feren a palletes tocant-li la tasca a un tal Spes.

Aquest reuní un grup d'almogàvers i s'enfrontà amb la fera en descumunal batalla sense aconseguir ni tant sols ferir-lo. Els

seus acompanyants, espaordits, fugiren. Hagué d'ésser el propi comte Jofre qui després d'una llarga, difícil, honrosa e indescriptible lluita aconseguís deixar la llança travessant el cos de la fera a la qual, també, ferí amb l'espasa.

El drac, però, no morí a l'acte sinó que bruelant desesperadament volà fins al cim del Puig de la Creu, damunt de Castellar del Vallès i allí finà proferint horrorosos brams. La pell fou duta a la comtessa la qual la feu amidar i feia sis pams i mig de diàmetre el cap; la gola un xic més de quatre; de la punta del cap a les espatlles, cinc pams de llarg; d'aquestes fins al final de l'espina, deu de llarg i quinze de diàmetre; la cua, set de llarg i quatre de circumferència; les potes, nou d'alt i quatre i mig de diàmetre; cada una de les ungles, un terç de llarg i mig pam de diàmetre; el bec tres pams de llargada i les ales, onze de llarg i sis i mig d'amplada. El gruix de la pell era d'un pam.

Una costella fou dipositada a la masia de Can Pobla; després, un tros de la mateixa s'entregà al Museu de la Sal, de Cardona i un altre fou robat per un capítol durant la guerra dels set anys. Finalment, una vèrtebra serví de seient per a l'escolà de la capella del Puig de la Creu.

Ara, a sant Llorenç del Munt no hi ha dracs. Amb tot a vegades s'hi pot trobar algun senglar, segons em diuen. Jo només hi he vist algun conillot.

Esteve Busquets i Molas

Racó del llenguatge

El pas del temps (i 4)

Un dijous amb personalitat pròpia és el dijous llarder, el que s'escau la setmana abans del dimecres de cendra, el darrer dijous apte per a la xerimola abans del temps quaresmal. Pòrtic del carnestoltes, té un gran arrelament popular i no s'ha deixat de celebrar ni en els temps en què el carnaval estava prohibit. Es toleraven els concursos de disfresses infantils i a l'interior de les petites i mitjanes empreses, si més no en les que jo he conegut, no hi van mancar mai els berenars, cada vegada més succulents, i els balls on confraternitzaven amos, oficinistes i treballadores, en amical diversió tota la tarda. La inoportunitat i l'entrebanc de la situació física d'una persona que no deixa passar o que fa nosa s'expressen amb la frase: sempre es posa al mig, com el dijous. I quan hom no té ganes de complir una obligació o un compromís, l'ajorna fins a la setmana dels tres dijous, que vol dir, expeditivament i humorística, mai.

La denominació del divendres és radicalment contradictòria. Dia de Venus, la deessa de la bellesa femenina, de l'amor físic, de la fecunditat, dels plaers carnals, i també —ai, las!— de les malalties que comporta l'exercici abusiu i indiscriminat de l'amor corporal, que per això s'anomenen venèries. Tot això no s'adiu amb el caire penitencial que té per als cristians, que hi recordem la crucifixió i mort de Jesucrist el Divendres Sant, i els dolors de Maria el Divendres de Passió. És dia d'abstinència de carn tot l'any i encara més per la Quaresma, durant la qual no n'eximien butlles ni privilegis. No sé si ara encara passa, però fa uns quants anys, si anàveu els hotels d'Europa i fèieu constar la vostra condició de catòlic, us proposaven de menjar peix els divendres, pensant lògicament, que estàveu obligats a l'abstinència.

Els dos dies que queden, els més agradables, ja no tenen res a veure amb la mitologia. El dissabte era, i és, la festa setmanal dels jueus, i ja sabem, per l'Evangeli, fins a quin extrem l'observaven. Per a nosaltres, el Dissabte Sant representa l'interval de desolació en què Jesús és sepultat. No fa gaire aquest dissabte era anomenat de Glòria perquè preveia l'esclat de la Resurrecció, i a Barcelona ciutat hi havia programades les estrenes teatrals més rellevants de tot l'any. En l'expressió fer dissabte també veiem com aquest dia ha quedat vinculat a la idea de la neteja domèstica.

Hem arribat a la festa setmanal. Diumenge vol dir dia del Senyor, amb el qual ens trobem, i amb els germans, en la celebració de l'Eucaristia. La festa cabdal dels cristians és el diumenge de Resurrecció, precedit del diumenge de Rams i del de Passió. Cal fer notar també que el dissabte i el diumenge són els dos únics que tenen forma per al plural mentre els altres resten invariables.

Albert Pera

Des de fa una cinquantena d'anys (vers el 1930) la cosmologia ha esdevingut evolutiva: l'univers s'ha revelat en règim de cosmogènesi.

Però aquesta idea d'evolució, ja des d'inicis del segle XIX havia cridat l'atenció de grans naturalistes com Lamarck. Es tractava de la transformació de les espècies vivents.

Avui dia nombrosos investigadors han posat en evidència els fenòmens dels "relleus" evolutius: la informació, en cada etapa, canvia de règim en el curs de l'evolució còsmica.

L'última etapa coneguda, la de l'antropogènesi, està marcada ella mateixa per dues "mutacions" o "relleus" d'una naturalesa nova: la

per François BOITEL
(doctor en Paleontologia)

"Jo tinc per versemblant que aquesta era, que es complau en nomenar-se l'era de la tecnologia, serà designada més tard, segons les seves llums més vives i les seves ombres més profundes, com l'era de la teoria de l'evolució (o bé del pensament evolucionista)."

Així s'expressava, ja a l'any 1925, el físic Erwin Schrödinger, premi Nobel de Física.

Ara bé, quan Schrödinger escrivia aquestes línies, l'astrònom americà Hubble havia ja posat en evidència el fet que les galàxies s'allunyaven les unes de les altres (1924). L'any 1929, va demostrar que fugen tant més ràpides com més lluny són. Mentrestant, el 1927, el pare Lemaître havia construït un model d'univers de radi variable i, el 1929, ho féu Robertson; el 1930, Tolman i Eddington construïren models semblants: la teoria de l'univers en expansió havia nascut.

"La primera gran descoberta cosmològica és segurament la de l'expansió de l'univers, almenys als nostres ulls d'astrònoms de finals del segle XX", ha pogut escriure l'astrofísic Jean Heidmann.

Així l'univers, en la seva totalitat, estaria en règim d'evolució.

Dit d'altra manera, després del descobriment de l'evolució dels sers vivents a principis del segle XIX (1800-1809) per certs biòlegs com Lamarck, després Geoffroy Saint-Hilaire, s'operà, un centenar d'anys més tard, una nova revolució científica: la descoberta de la cosmogènesi.

Així no és estrany que, després dels grans descobriments cosmològics dels anys 1925-1930, els científics, els filòsofs i els teòlegs de totes les religions hagin expressat la seva opinió sobre la nova cosmologia.

Des del 1951, amb motiu d'una sessió sobre els microseïsmes (22 novembre del 1951) el papa Pius XII va al·ludir-ho evocant "l'obra de la total puixança creadora, la virtut de la qual suscitada pel poderós "fiat" pronunciat fa milions d'anys per l'Esperit creador, s'ha desplegat en l'Univers, cridant a l'existència, en generós gest d'amor, la matèria desbordant

mutació tecnològica és, certament, la primera: la segona no serà pas per ventura, com suggeria Tellard de Chardin, i com l'explicita avui dia Claude Tresmontant el Profetisme hebreu. I aquest és previament el títol del seu darrer llibre.

Interessar-se avui dia per la història de la creació assajant d'extreure'n la seva significació no és un "luxu" de "contemplatiu".

Com expressament ha subratllat el cardenal Ratzinger, prefecte de la Congregació per la Doctrina de la Fe, en la seva conferència a Notre-Dame de París el 16 de gener del 1983, tota marginació de la doctrina de la creació en la catequesi seria avui un error greu.

COSMOLOGIA EVOLUCIÓ INFORMACIÓ

d'energia". Ara bé, aquest és el mateix text que Joan Pau II esmentà el 3 d'octubre del 1981, quan rebé en audiència els membres de l'Acadèmia Pontifícia de Ciències, reunits en sessió plenària i participant en la setmana d'estudis sobre "Cosmologia i física fonamental".

Així, remarca el papa Joan Pau II, "la cosmogonia i la cosmologia han suscitat sempre un gran interès entre els pobles i les religions. La Bíblia ens parla de l'univers i la seva constitució, no pas per a fornir-nos un tractat científic, sinó per precisar les justes relacions de l'home amb Déu i amb l'univers". Tanmateix és interessant de notar que per a certs astrofísics, com l'americà Robert Jastrow: "En la versió científica del Gènesi com en la Bíblia, el món neix en l'encenedor esclat de l'instant de la creació". No obstant, el Sant Pare s'imposa una gran reser-

va dient: "La Sagrada Escrip-tura senzillament vol declarar que el món ha estat creat per Déu i, per ensenyar aquesta veritat, ella s'expressa amb els termes de la cosmologia a la manera dels temps en què fou escrita".

Sigui com sigui, segons la gran majoria dels astrofísics el model de l'univers en expansió resta, mig segle després de la seva descoberta, el model més versemblant, el més utilitzat i el més realista.

Totes les galàxies s'allunyen unes de les altres a velocitats properes a les de la llum (300.000 quilòmetres per segon) amb un ordre remarcable i tant més ràpid com llur distància és més gran.

I es comprèn que un fenomen tan gran en si mateix, susciti, no obstant, el problema: "I si se l'extrapola en el passat ¿no s'arriba a l'ori-

gen de l'univers, a la seva "creació"?"

De fet, quan es parla de la teoria de l'expansió universal, també es parla de "l'esclat inicial" o, dient-ho en americà, del "big-bang"; i, remarca l'astrofísic Huber Reeves aquesta teoria aplega la majoria d'esperits; les observacions que han estat fetes han esdevingut proves a favor seu.

Així, després de la teoria de l'evolució biològica elaborada en la seva primera fase entre el 1800 i el 1859, data en la que aparegué el famós llibre de Charles Darwin, "L'Origen de les espècies", entre el 1920 i el 1930 nasqué la teoria de l'evolució còsmica.

Però, mentre que l'evolució biològica havia estat construïda segons un model que, des de 1859 estava dirigit explícitament contra el monoteisme per Darwin a Angla-

terra i Haeckel a Alemanya, la teoria còsmica de l'evolució, en quant a ella, està molt menys marcada d'ideologia.

El relleu biològic

Hubert Reeves ha demostrat a bastament que, a l'evolució còsmica sota el seu aspecte nuclear, en el "foc inicial", vessat al cor de les estrelles (des de les partícules fins als àtoms), succeeix, per un fenomen de rellevament, l'evolució química en l'espai interestel·lar, vessat en l'oceà terrestre (des dels àtoms fins a les molècules).

Finalment, seguint un segon rellevament, succeeix l'evolució biològica en l'oceà, després sobre els continents (de les molècules a les cèl·lules, a les plantes i als animals).

Però a partir del moment en el qual es comencen a detectar els primers senyals de vida (al voltant de 3.800 milions d'anys), es planteja aleshores el problema de la reproducció i de la transformació dels sers vivents.

És sobre aquesta qüestió que Darwin creu poder respondre proposant com a mecanisme de l'evolució un esquema conceptual que reposa sobre les nocions de mutació i de selecció. Les mutacions provoquen les novetats que la selecció elimina o reté. El que fa dir a Spencer que existeix una supervivència del més apte. Per tant, aquestes mutacions, segons Darwin, es realitzen a l'atzar. Dit d'altra manera, l'atzar regnava primer.

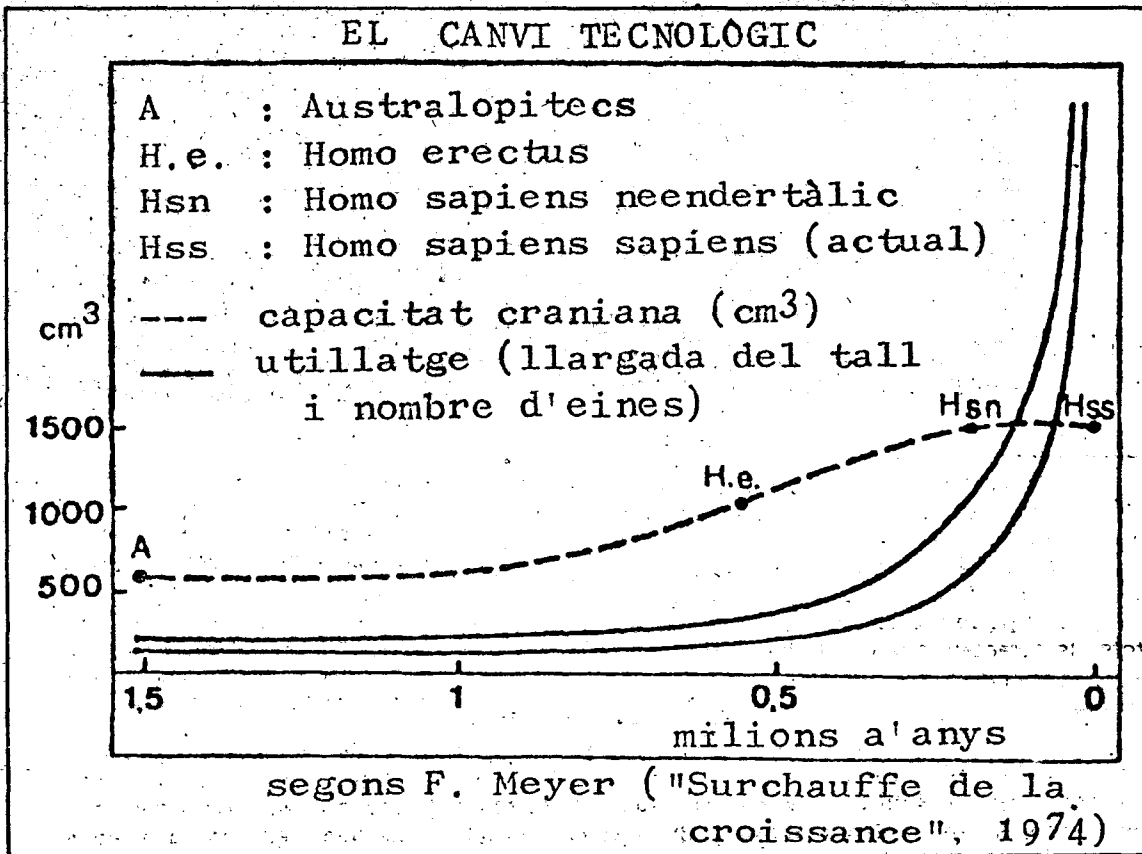
Actualment les discussions entra biòlegs s'enfanguen en aquest terreny "perillós i minnat": als partidaris de l'atzar s'hi oposen els qui no poden acceptar el "deificar" l'atzar.

Però, siguin quins siguin els mecanismes de l'evolució, tots els investigadors reconeixen que, paleontològicament, hi ha augment de la complexitat biològica en el curs de l'evolució: hi ha una complexitat creixent.

El relleu de la informació

La complexitat biològica és, certament, difícil de mesurar, de quantificar.

I per tant, per mitjà de coeficients, segons mètodes adequats, fou possible demostrar que, en el curs de l'evolució, l'encèfal dels vertebrats, particularment el dels mamífers, des dels úl-

tims seixanta-cinc milions d'anys, progressa seguint coeficients més i més elevats, marcant una acceleració de l'evolució.

Per tant, el que es troba sobre moltes línies evolutives, es manifesta naturalment, entre els homínids.

Però, fet sorprenent, quan la capacitat craniana dels homínids, a l'estadi Homo sapiens, "arriba a un nivell", aleshores els útils lítics prehistòrics, que de debò només comencen a diferenciar-se i els traços encara estaven poc desenvolupats en longitud, miren de manifestar una posta en marxa tecnològica accelerada.

La informació que fins aleshores era essencialment de natura genètica manifestada al si dels mateixos, passa a un registre nou i diferent.

L'home, tot multiplicant les eines, augmentava la seva capacitat a dominar el medi, a tractar qualsevol informació exterior a ell mateix.

Una "mutació" extraordinària ha sobrevingut en la història de l'univers: la d'un ser capaç de dominar la informació provinent del medi exterior sense, per tant, com les altres espècies, estar sotmès a noves transformacions anatòmiques.

Però una segona mutació més gran encara que la precedent li esperava a la humanitat: no es tractava ja ni d'informació genètica, ni d'una informació tecnològica.

Karl Jaspers ha subratllat que entre el VI i II segles abans de Jesucrist, han sorgit del si de la humanitat homes capaços de posar en camí la consciència col·lectiva de la humanitat (Buda, Zaratrusta, Sòcrates, en són exemple).

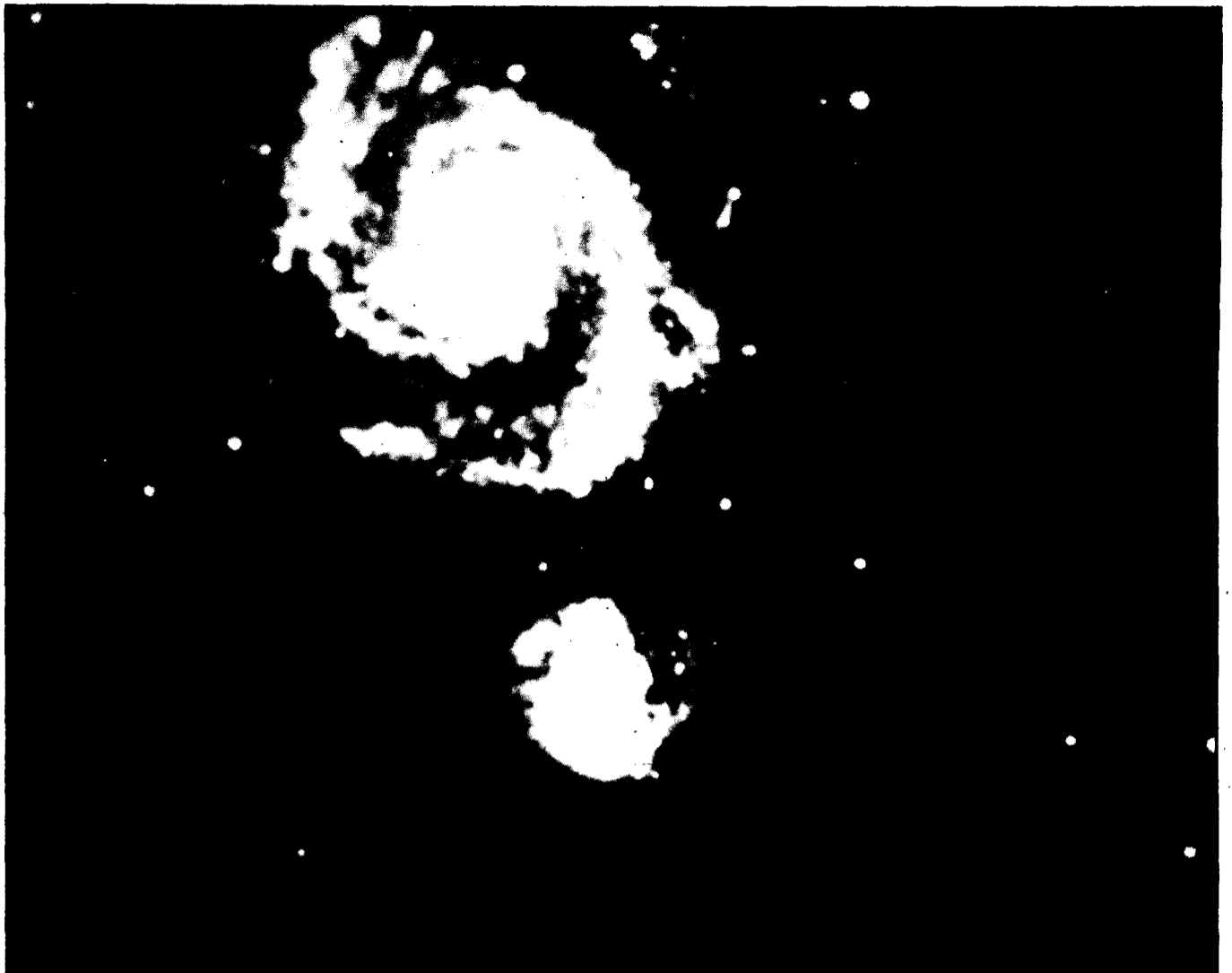
Tanmateix cap d'ells ensenya com els profetes d'Israel l'existència d'un ser transcendent, creador del món, i de qui també depèn l'existència de l'univers i de l'home.

Dit d'altra manera, els profetes comunicaren aquesta informació segons la qual "el llibre sagrat a més de fer saber als homes que el món ha estat creat com a seu dels déus com altres cosmogonies i cosmologies ensenyen, sinó que ha estat creat al servei de l'home i per la glòria de Déu". I afegeix el papa Joan Pau II: la Bíblia "no vol ensenyar com ha estat fet el cel, sinó com es va al cel".

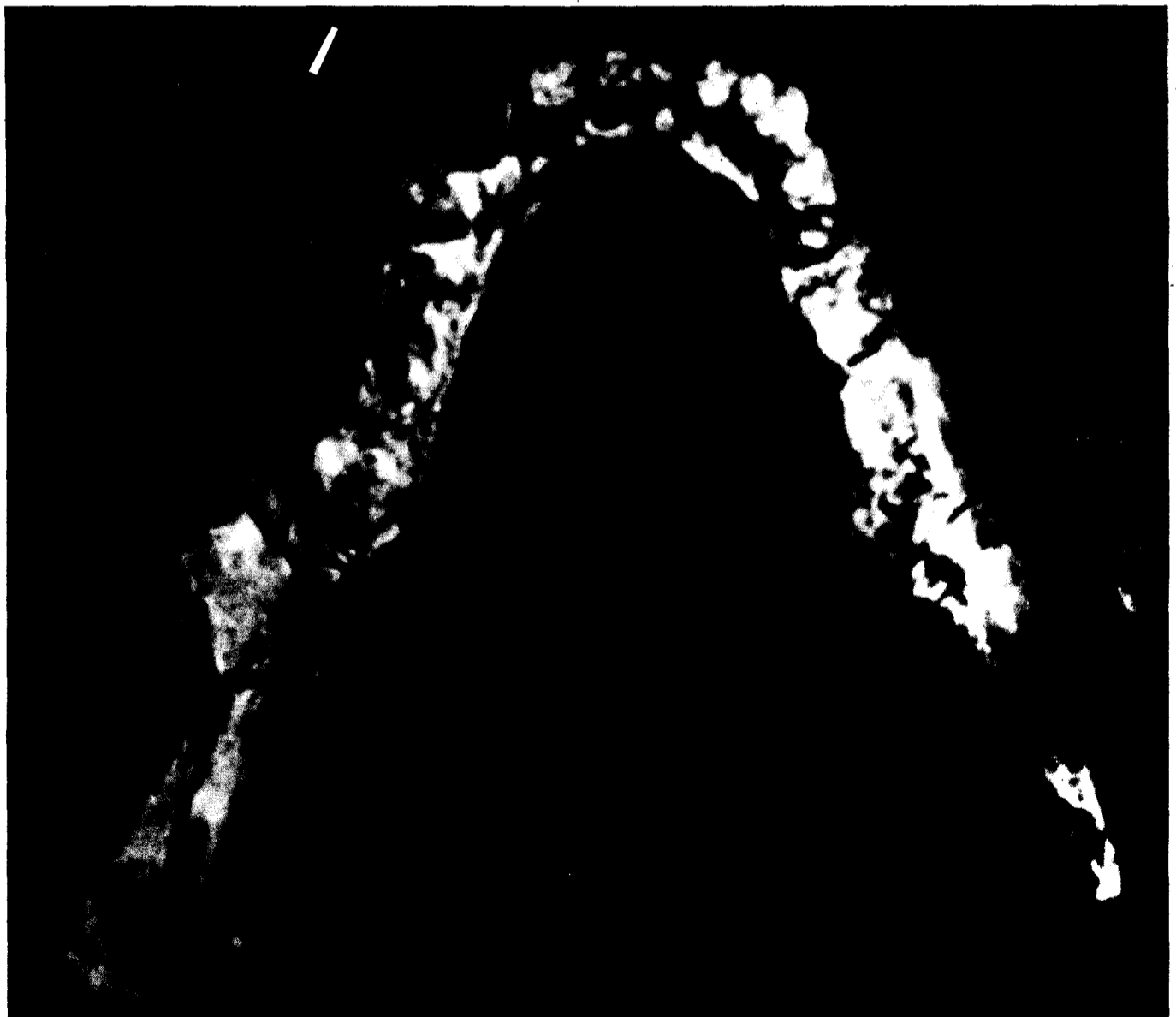
Ara bé, és aquesta "mutació" allí, comunicada per una nova informació que Claude Tresmontant examina en el seu darrer llibre "El Profetisme hebreu" (Edicions Gabaldà) amb remarcable justesa de mira.

El poble hebreu hi és examinat amb el mètode dels naturalistes utilitzant tots els

Des de la creació de les galàxies a l'aparició de l'home, la naturalesa ha seguit un llarg i improbable camí.

Galàxia espiral PRI-Salmer.

Mandíbula humana trobada a Banyoles.

mètodes científics i crítics dels quals disposem actualment. I en aquest poble hebreu, que apareix al nostre coneixement al voltant dels XX segles abans de la nostra era, nosaltres podem discernir tots els caràcters que els naturalistes reconeixen en un "mutant".

Però el poble hebreu no és pas un poble escollit arbitràriament entre altres pobles existents. És el comença-

ment d'una nova humanitat. I aquesta nova humanitat està de fet constituïda per una sèrie de missatges comunicats no pas als genes, sinó al pensament de l'home, a la seva intel·ligència, a la seva llibertat.

La creació canvia de règim i la informació creadora és des d'aleshores comunicada a una intel·ligència capaç de rebre-la, d'integrar-la, d'assimilar-la amb tota llibertat, o

bé, contràriament, de rebutjar-la, d'eliminar-la.

Aleshores, la història de la creació no solament canvia de règim, sinó que també entra en un període de risc. És, en diu C. Tresmontant, el que potser significava el Capítol III del Llibre del Gènesi...

Efectivament, en la nostra torbada època, la qüestió de saber si, amb els ordenadors de què disposarà la humanitat (segons les previsions)

vers el 1995 (potser 10.000 milions d'unitats d'informació com el cervell humà), l'home encara serà capaç de dominar la seva evolució.

Tot està en saber si l'home, doblat pels seus "cervells de silici" podrà o no assumir la seva llibertat i el seu futur en saber distingir entre la veritable informació i totes les desinformacions que estarà obligat a suportar.

("La Croix")

Escacs

Per Jaume Mora

Jeroglífics

Per Rosa Collell

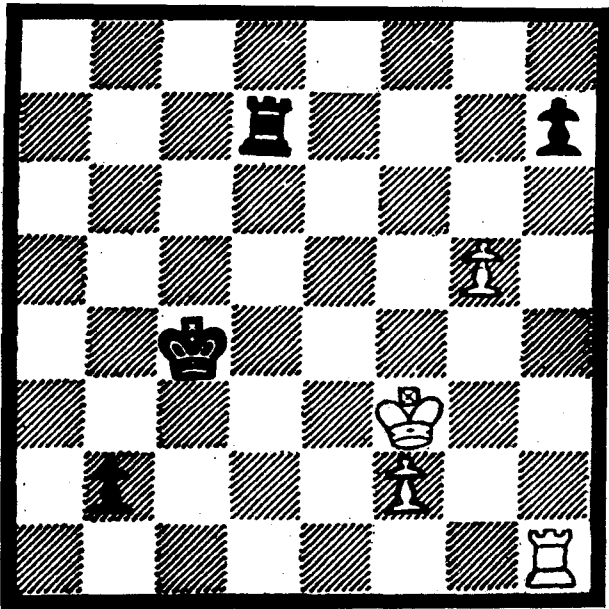
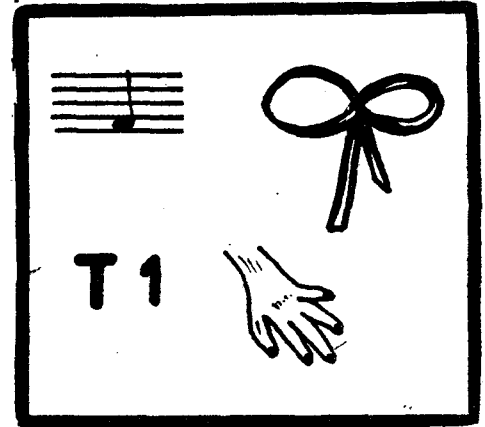

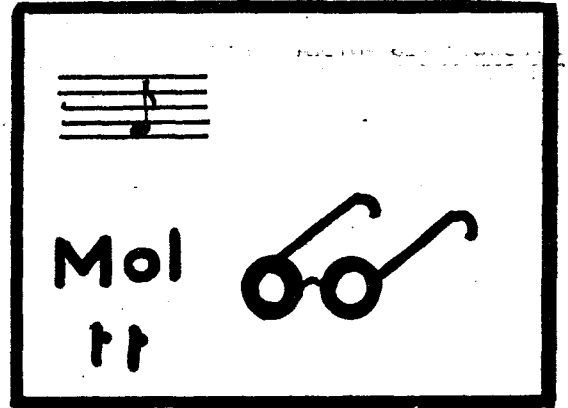
Diagrama 75

Negres juguen i guanyen

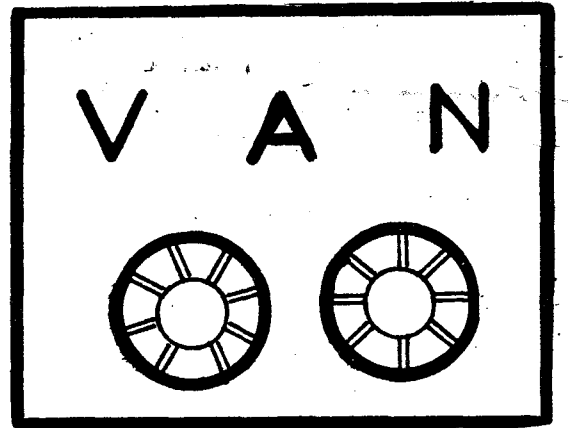
La primera jugada és la precisa. Pot permetre's que el rei blanc "ataqui" el flanc dret?

4.- ¿Com està la Maria?

1.- ¿Fa bona cara?

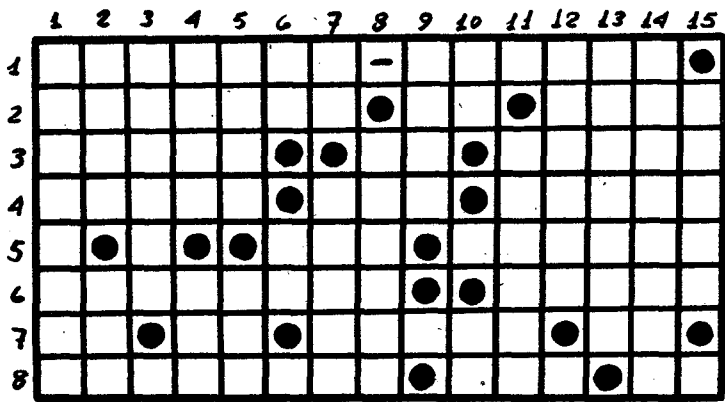
2.- ¿Com va aquella gent?

3.- ¿Quin temps fa?

Encreuats

Per Rosa Collell

Horizontals:

1.- Un acte ecumènic que va promoure una gran renovació en l'Església. 2.- El remat que figuradament pastura Jesucrist. Dos. Una cosa que fa escuma i que serveix per a rentar. 3.- Santuari Marià en ple Pirineu. Consonants. Un sucre fosc i dur. 4.- Que flueix. Membre de les aus. Un grau en el sacerdoti (al revés). 5.- Vocal. Cincents. Onada. (En castellà, fitò, rodeïlla. 6.- Germans bessons que neixen units per alguna part del cos amb possibilitat o no de separació i supervivència. Fer del no res una cosa. 7.- Mot

d'assentiment. Campió. Qualsevol dels composts resultants de la substitució d'un o més àtoms d'hidrogen de l'amoníac per un radical alcohòlic. Veu de comandament. 8.- Una de les parts de la Missa. Indoeuropeu. El número u de les cartes.

Verticals:

1.- Desordre de l'esperit, desorientació. 2.- ou. (Al revés, sigles d'un partit anarquista que existia durant la guerra civil espanyola. 3.- Cognom d'un poeta i narrador txec, autor de "Cants del Divendres Sant". Inicial d'un punt cardial.

4.- Cent cinquanta-dos. Extensió d'aigua salada. 5.- (Al revés, cognom del pintor de Port-lligat. Punt cardinal. 6.- (Al revés, article. Peça de l'esquelet. Vocal. 7.- (En anglès, és. i. (Al revés, fa us de la raó. 8.- Desaprobí, censuri algú. 9.- Poble, contrada. U. 10.- Queixa. Consonant. Símbol químic del sodi. 11.- Consonant. Resseguir un dibuix amb un paper especial per a reproduir l'imatge. 12.- Segons el Gn., fill de Jacob. U. 13.- Segons l'Evangeli, aquella dona de tanta fe. 14.- Renunciar a alguna cosa definitivament, claudicar. 15.- El que escolta. Consonant.

SOLUCIONS:

Escacs

Diagrama 74

1... Tf5xf3, 2 g2xf3 Ac8-h3, 3 Ac1-e3 Dd8-f6, 4 Dc2-e4 Tb8-b4 i les negres guanyaren.

Encreuats

1.- Confusió. 2.- Ovíl. L.A.F. 1.- Concili Vaticà. 2.- Ove. 3.- Néruda. E. 4.- CLII. Mar. 5.- lles. 6.- Sabó. 3.- Núria. BL. 6.- Est. 6.- IE. Os. O. 7.- Is. Candi. 4.- Fluid. Ala. acad. 5.- anoar. 8.- Blasmí. 9.- Vila. U. D. Ona. Blanco. 6.- Siame. 10.- Al. B. Na. 11.- T. Calcar. 8.- Ofertori. Ar. As. 12.- Isacar. 13.- Canaer. 14.- Abdicar. 15.- Oidor. S.

Verticals:

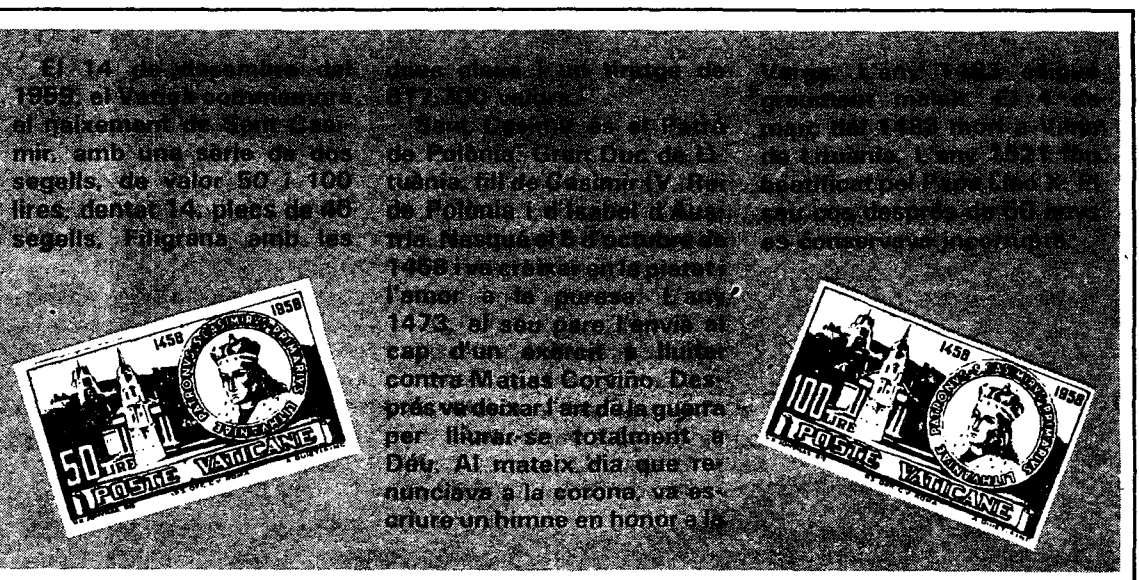
Horizontals:

Jeroglífics

1. Fa moltes ulleres. 2. Van sobre rodes. 3. Fa un fred que pela. 4. Fa llàstima.

Filatèlia

Per Enric Graupera

El 14 de gener del 1958, el Vaticà va celebrar el naixement de dues noves emissores, amb una sèrie de dos segells, de valor 50 i 100 lires, donat 14 dies abans del seu naixement, segells que van ser emesos el 14 de gener del 1958.

El 14 de gener del 1958, el Vaticà va celebrar el naixement de dues noves emissores, amb una sèrie de dos segells, de valor 50 i 100 lires, donat 14 dies abans del seu naixement, segells que van ser emesos el 14 de gener del 1958.

El 14 de gener del 1958, el Vaticà va celebrar el naixement de dues noves emissores, amb una sèrie de dos segells, de valor 50 i 100 lires, donat 14 dies abans del seu naixement, segells que van ser emesos el 14 de gener del 1958.

DIUMENGE 7

PRIMERA CADENA

CIRCUIT ESTATAL

10.30 EL DIA DEL SENYOR SANTA MISSA
11.30 GENT JOVE
12.30 TEMPS I MARCA
15.00 NOTÍCIES
15.20 ESTUDI ESTADI (I)
15.35 BELFI I LILLIBIT
15.55 FAMA
16.45 AUTOMOBILISME
17.00 EL MÓN DEL TENNIS
17.30 ATLETISME
19.20 PROXIMAMENT
20.00 LOU GRANT
21.00 NOTÍCIES
21.25 MEMÒRIA D'ESPANYA
22.30 FESTIVAL FOLKLORIC DELS PIRINEUS
24.00 COMIAT

SEGONA CADENA

CIRCUIT ESTATAL

15.00 MUSICA EN EL TEMPS
16.30 PRODUCCIÓ ESPANYOLA
17.30 ESTRENES TVE: "El regreso de los rebeldes"
19.10 MUSICA I MÚSICS
21.45 TERRASSA D'ESTIU
20.45 ZARABANDA
21.15 EL CÓS HUMÀ
21.45 LLARGMETRATGE: "Cena de acusados"
23.30 COMIAT

SEGONA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

10.30 MISSA
11.20 DOCUMENTAL
11.30 MIRAMAR ESPORTIU
14.00 CANTEM
14.30 LA CIUTAT DELS LLIBRES
15.00 OPINIÓ

DILLUNS 8

PRIMERA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

13.30 MIRAMAR ESPORTIU
14.00 CREAR I VIURE
14.25 MIRAMAR

CIRCUIT ESTATAL

15.00 TELEDIARI

15.25 LA TARDA
16.10 UN SEXT SENTIT
17.00 ATLETISME
20.00 POBLE DE DÉU
20.30 CONSUM
21.00 TELEDIARI
21.25 III FESTIVAL INTERNACIONAL DE TEATRE. (Resum.)
21.55 TEATRE: "El Barón"
23.30 TELEDIARI
23.45 COMIAT

SEGONA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

16.45 NOVELLA
17.55 TAULA DE SO
18.15 LA CUCAFERA
18.45 MIRAMAR ESPORTIU

CIRCUIT ESTATAL

19.00 FLASH GORDON
19.30 EVOCACIÓ
20.00 AVUI EN LA 2
20.20 TELE-ESPORT
20.50 CURTMETRATGE: "Ejercicio para dos manos"
21.00 "SOLO CUANDO ME RIO"
21.30 EN PARALELO
22.30 EL MELODRAMA: "Esa mujer". (1968)
00.20 COMIAT

DIMARTS 9

PRIMERA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

13.30 COMARQUES
14.00 TERENCI A LA FRESCA
14.25 MIRAMAR

CIRCUIT ESTATAL

15.00 TELEDIARI
15.25 LA TARDA
16.10 GALACTICA: ESTRELLA DE COMBATE
17.00 ATLETISME
21.00 TELEDIARI
21.25 EL SEU TORN
22.30 EL TREN DE LOS HUERFANOS
23.30 TELEDIARI
23.45 COMIAT

SEGONA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

16.45 DIÀLEG
17.45 VEURE MÓN

18.30 RONDALLES
18.45 MIRAMAR ESPORTIU

CIRCUIT ESTATAL

19.00 FLASH GORDON
19.30 ROBINSON
20.00 AVUI A LA 2
20.20 BUSTER KEATON
20.50 OPERA COMICA: "La novia vendida"
21.00 HACIA EL AÑO 2000
21.30 FORTUNATA I JACINTA
22.30 MUSICAL: "Especial Claudia Cardinale"
23.25 NUMEROS EN EL CEL
23.55 COMIAT

DIMECRES 10

PRIMERA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

13.30 COMARQUES
14.00 CITA AMB...
14.25 MIRAMAR

CIRCUIT ESTATAL

15.00 TELEDIARI
15.25 LA TARDA
16.00 GALACTICA: ESTRELLA DE COMBATE
16.50 ATLETISME
20.00 AQUESTA ES LA MEVA TERRA
21.00 TELEDIARI
21.25 SESSIÓ DE NIT: "Conspiración en Berlín"
23.30 TELEDIARI
23.45 COMIAT

SEGONA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

16.45 PUNT DE REUNIÓ
17.30 MEMORIA POPULAR
18.30 DIBUIXOS ANIMATS
18.45 MIRAMAR ESPORTIU

CIRCUIT ESTATAL

19.00 FLASH GORDON
19.30 EL CARRO DE LA FARSA
20.00 AVUI A LA 2
20.20 TELE-ESPORT
20.50 OPERA COMICA: "El Barbero de Sevilla"
21.00 FESTIVAL INTERNACIONAL DE TEATRE
22.00 ESTUDI OBERT
00.00 COMIAT

DIJOUS 11

PRIMERA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

13.30 COMARQUES
14.00 CINCENTIMS DE CULTURA
14.25 MIRAMAR

CIRCUIT ESTATAL

15.00 TELEDIARI
15.25 LA TARDA
16.10 GALACTICA: ESTRELLA DE COMBATE
17.00 DABADABADA
17.55 CANTINFLAS
18.00 NATACIÓ
20.00 CAP ENDAVANT
20.30 LA VIDA SECRETA DE EDGAR BRIGGS
21.00 TELEDIARI
21.25 BONA NIT
22.30 SEQUÈNCIES DEL MÓN
23.30 TELEDIARI
23.45 COMIAT

SEGONA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

16.45 LES GUILLERMINES DEL REI SALOMÓ. (Reposició).
17.15 VOSTÈ PREGUNTA
18.15 PALLASSOS
18.45 MIRAMAR ESPORTIU

CIRCUIT ESTATAL

19.00 TOROS
21.00 TEMPS DE PAPER
22.00 CINE CLUB: Cicle Raul de la Torre: "Juan Lamaglia y señora". (1970)
23.55 COMIAT

DIVENDRES 12

PRIMERA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

13.30 PARLAMENT
14.00 TAULA DE SO
14.25 MIRAMAR

CIRCUIT ESTATAL

15.00 TELEDIARI
15.25 LA TARDA
16.10 SESSIÓ DE TARDA: "Champagne para el César". (1950)
18.00 AVENTURAS DE SUPER RATÓN

18.30 LAS FABULAS DEL BOSQ VERT

19.00 DINS DEL LABERINTE
19.30 UN MÓN FELIÇ?
20.00 DE PELICULA
20.30 VAL MÉS PREVENIR
21.00 TELEDIARI
21.25 MUSICAL
23.00 CRIBB
24.00 TELEDIARI
00.15 TESTIMONI
00.20 COMIAT

SEGONA CADENA

CIRCUIT ESTATAL

15.30 RAINBOW
17.00 ELS QUATRE FANTÀSTICS
17.30 ATLETISME
20.00 AVUI A LA 2
20.45 LA CLAVE
00.30 COMIAT

DISSABTE 13

PRIMERA CADENA

CIRCUIT ESTATAL

13.00 CONCERT
14.00 REVISTA DE TOROS
14.30 BIBLIOTECA NACIONAL
15.00 NOTÍCIES
15.25 DON GATO
15.55 PRIMERA SESSIÓ: "El potro alazán". (1949)
18.00 ATLETISME

CIRCUIT ESTATAL

21.00 NOTÍCIES
21.25 INFORME SETMANAL
22.30 DISSABTE CINE: "La piel en el asfalto". (1973)
00.15 COMIAT

SEGONA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

10.30 LA CUCAFERA
11.00 PALLASSOS
11.30 "A CAN 80"
13.00 ALLÓ QUE EL TEMPS NO S'EMPORTA
14.30 RECULL INFORMATIU
15.00 DR. CAPARRÓS, METGE DE POBLE

CIRCUIT ESTATAL

15.30 LA VIGÍLIA DEL NOSTRE TEMPS
17.00 RETRANSMISSIÓ ESPORTIVA HIPICA
19.00 LAS BRIGADAS DEL TIGRE
20.00 MUSICAL EXPRESS
21.00 UN ENCARREC ORIGINAL
22.05 CONCERT-2
24.00 COMIAT

Tele-crítica

Recomanem el programa "Poble de Déu"

El programa "Poble de Déu" que dirigeix J.L. Martín Descalzo, presenta a partir del dilluns dia 1 d'agost, i els dilluns consecutius, la sèrie dedicada als sagraments. Aquests espais acabaran el vinent 19 de setembre.

L'esquema de cada un d'aquests espais és el següent: introducció teològica del sagrament a cura de J.L. Martín Descalzo (2 o 3 minuts); documental que presenta els problemes de la gent del carrer, en un esforç per situar el sagrament a la realitat de la vida, amb imatges obtingudes a Itàlia i als Estats Units (12 minuts); entrevista amb un especialista que repondrà les preguntes de la gent (7 o 8 minuts) i, per acabar, un final entre líric i poètic sobre el sagrament que es tracti, i en que es barrejaran escenes de la vida real amb imatges captades de l'art. Els textos d'aquest darrer apartat són de Michel Quoist i del mateix Martín Descalzo.

Per a gravar en vídeo

"En realitat —comentava el director del programa— són espais perfectament tre-

ballats i que poden servir, gravats en vídeo, per utilitzar-los en les catequesis parroquials, en la formació d'adults, etc." "Ja que TVE ens facilita uns mitjans —deia el director del programa— és imperdonable que no els aprofitem al màxim". També manifestà que per part dels responsables de la TVE troba tota mena d'ajudes per a realitzar el seu programa. "Abans, —recorda—, et donaven temps però cap mitjà. Ara, no obstant, tenim poc temps per emissions religioses, però comptem amb els mitjans suficients".

"Poble de Déu" és un dels quatre programes religiosos actualment en antena. S'emet els dilluns a les vuit del vespre, encara que des del vinent trimestre passarà a emetre's els dimarts, immediatament abans del telediari, que avança la seva hora d'emissió a les 20'30. A més del pare Martín Descalzo que és director i guionista, l'equip de "Poble de Déu" el formen altres nou persones, entre realitzador, presentador i tècnics.

Repetim la nostra recomanació del programa "Poble de Déu".

AVUI

Prensa Catalana S.A. Consell de Cent, 425, Barcelona, 9. Telèf. 246 60 00 (10 línies). Telex 54063.

VULL REBRE INFORMACIÓ, SENSE CAP COMPROMÍS, DE LES CONDICIONS I MODALITATS DE SUBSCRIPCIÓ AL DIARI AVUI.

NOM I COGNOMS .....

ADREÇA .....

POBLACIÓ .....

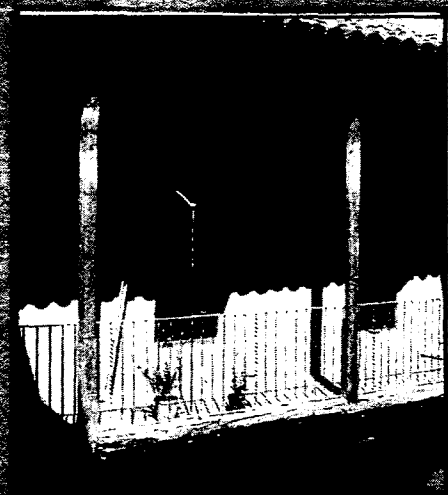
BARCELONA, A ..... DEL .....

PREMSA CATALANA, S.A.
Consell de Cent, 425, 6è - Barcelona-9

XV VIATGE CULTURAL a REUS I RIUDOMS

11 de setembre vinent

Aquests pobles suggeixen de seguida uns noms molt destacats: Gaudí, Fortuny, sant Bernat Calbó, Prim, etc., dels quals trobarem testimonis durant la nostra visita, però en veurem encara d'altres perquè són moltes les coses interessants que es troben a Reus.

Sortirem a les vuit del matí del carrer de València xamfrà Balmes. Dinarem al restaurant Sant Jordi, de Reus. Preu: 1.500 pessetes, que comprèn el viatge en autocar, el dinar, les visites i la participació en el sorteig de llibres.

Per facilitar-nos l'organització, us demanem que feu la inscripció no més tard del 6 de setembre.

